

Corona Vi-rút và
Đấng Christ

JOHN PIPER

CORONAVI-RÚT VÀ ĐẮNG CHRIST

Chuy^ên Dịch: Nathan Tran

Những cuốn sách khác của John Piper

Việc làm nguy hiểm của lòng tự mãn

Lòng tìm kiếm Chúa

Đừng bỏ phí cuộc sống của bạn

Năm mươi lý do tại sao Chúa Giê-xu chịu chết cho chúng ta

Chúa là Phúc Âm

Lòng khao khát lời Chúa

Hãy để mọi dân tộc được ngợi khen

Niềm vui của Chúa

Đọc Kinh Thánh cách siêu nhiên

Chiêm ngưỡng và nếm biết Chúa Giê-xu Christ

Những tội lỗi vì đẹp mắt mình

Vị ngọt và đáng được ban cho

Những gì Chúa Giê-xu yêu cầu từ thế giới

Khi tôi không tìm kiếm Đức Chúa trời

Tại sao tôi yêu quý sứ đồ Phao-lô

**CORONA VI-RÚT VÀ ĐĂNG
CHRIS**

John Piper

CROSSWAY
WHEATON, Illinois

Coronavirus và Đấng Christ
Bản quyền © 2020 của Desires God Foundation
Được xuất bản bởi Crossway
1300 đường Crescent
Wheaton, Illinois 60187

Đã đăng ký Bản quyền. Không được sao chép, lưu trữ trong hệ thống truy xuất hoặc truyền dưới bất kỳ hình thức nào bằng phương tiện điện tử, cơ khí, sao chụp, ghi âm, hoặc nếu không, không có sự cho phép trước của nhà xuất bản, trừ khi được cung cấp cho luật bản quyền của Hoa Kỳ. Crossway® là nhãn hiệu đã đăng ký tại Hoa Kỳ.

Thiết kế bìa:

Ảnh bìa:

In lần đầu năm 2020

In tại Hoa Kỳ

Trừ khi có quy định khác, các trích dẫn Kinh thánh là từ Kinh thánh ESV® (The Holy Bible, English Standard Version®), bản quyền © 2001 của Crossway, một bộ xuất bản của Good News Publishers. Được sử dụng bởi sự cho phép. Đã đăng ký Bản quyền. Tất cả các điểm nhấn trong trích dẫn Kinh thánh đã được thêm vào bởi tác giả.

Giao dịch bìa mềm ISBN: 978-1-4335-7359-0

ePub ISBN: 978-1-4335-7362-0

PDF PDF: 978-1-4335-7360-6

Mobipocket ISBN: 978-1-4335-7361-3

Thư viện Quốc hội Số kiểm soát: 2020936307

Crossway là một bộ xuất bản của Good News
Publishers.

LSC 28 27 26 25 24 23 22 21 20

14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

NỘI DUNG

Sự xuất hiện: Corona Virút 4

PHẦN 1: ĐỨC CHÚA TRỜI TÊ TRỊ TRÊN VI-RÚT CORONA

1 Đến Với Vàng Đá 7

2 Một nền tảng vững chắc 19

3 Vàng Đá là Công Bình 29

4 Sự Tê Trị Trên Tất Cả 39

5 Sự Ngọt Ngào Trong Quyền Tê Trị Của Ngài 47

PHẦN 2: ĐỨC CHÚA TRỜI LÀM GÌ QUA VI RÚT CORONA?

Suy Tư Trước Khi Nhìn Thấy và Chỉ Ra 55

6 Sự Suy Đòi Của Đạo Đức 62

7 Sự Phán Xét Rõ Ràng Cụ Thể 70

8	Tình Thức Chúng Ta Cho Lần Trở Lại Thứ Hai	74
9	Sửa Chúng Ta Với Giá Trị Vô Hạn Của Đấng Christ	79
10	Làm Việc Lành Từ Trong Hiểm Nguy	91
11	Trải Rộng Rễ Tiếp Cận Các Quốc Gia	101
	Lời Cầu Nguyện Kết Thúc	105
	Chú Thích	107
	Mục Lục Kinh Thánh	109
	Lời Kết (DesiringGod.org)	116

SỰ XUẤT HIỆN: CORONA VI-RÚT

Tôi đang viết cuốn sách nhỏ này vào những ngày cuối tháng 3 năm 2020, ở ngay giai đoạn đầu của đại dịch toàn cầu được gọi là coronavirus, hay nói cách chính xác, gọi là bệnh corona vi-rút 2019 (viết tắt COVID-19). Virus này ảnh hưởng đến phổi và trong trường hợp xấu nhất sẽ giết chết con người do nghẹt thở.

Cái chết đầu tiên do vi-rút đã được báo cáo ở Trung Quốc vào ngày 11 tháng 1 năm 2020. Hôm nay khi tôi viết, có hàng trăm ngàn trường hợp nhiễm bệnh trên toàn thế giới, với hàng chục ngàn người chết. Tới nay người ta vẫn chưa biết cách chữa bệnh.

Khi bạn đọc điều này, bạn sẽ biết rõ hơn tôi về mọi thứ giai đoạn này sẽ phát triển nữa như thế nào. Vì vậy, tôi không cần phải nêu chi tiết các biện pháp được thực hiện để làm chậm sự lây lan của vi-rút hoặc miêu tả chính xác về kinh tế. Việc hòa nhập xã hội, du lịch, hội nghị, các buổi nhóm lại ở nhà thờ, nhà hát, nhà hàng, các sự kiện thể thao và các doanh nghiệp đang gần như bế tắc.

Đây không phải là tiền lệ chưa từng có trên toàn cầu hoặc ở Mỹ. Trong đại dịch cúm toàn cầu năm 1918

(sử dụng các ước tính của Trung tâm kiểm soát dịch bệnh), năm mươi triệu người trên thế giới đã chết.¹ Hơn năm trăm ngàn người trong số đó đã ở Hoa Kỳ. Mọi người cảm thấy các triệu chứng vào buổi sáng và rồi chết vào buổi tối. Các xác chết được nhặt từ hiên trước nhà để được chở đi đến các ngôi mộ được đào bằng máy ủi. Một người đàn ông bị bắn vì không đeo mặt nạ. Các trường học đã bị đóng cửa. Các bộ trưởng đã nói về Ngày A-ma-ghê-đôn.

Tất nhiên điều đã xảy ra không chứng minh được gì với hiện tại. Quá khứ là cảnh báo, không phải là định mệnh. Tuy nhiên, đây là thời điểm mà hình dạng mong manh của thế giới này được cảm nhận rõ ràng. Các nền tảng dường như được cho là vững chắc đang rung chuyển. Câu hỏi chúng ta nên đặt ra là, Chúng ta có Vàng Đá nào dưới chân không? Một vàng đá không thể lay chuyển được bao giờ?

PHẦN 1

ĐỨC CHÚA TRỜI TÊN TRỊ TRÊN VI-RÚT CORONA

1

Đền Với Vàng Đá

Tôi quyết định VIẾT điều này vì điều chúng ta đang tính xác suất để đặt niềm tin của mình vào một nơi mong manh. Xác suất dù là 3 phần trăm so với 10 phần trăm, thanh niên so với tuổi già, sức khỏe bị tổn hại so với không có tiền sử bệnh tật, nông thôn so với thành thị, tự cô lập so với cuộc họp tại nhà với bạn bè. Xác suất đem lại ít hy vọng. Nó không phải là một nơi vững chắc để dựa vào.

Có một cách tốt hơn. Có một nơi tốt hơn để đứng: một vàng đá chắc chắn để tựa vào hơn là đứng trên bãi cát.

Khi Bệnh Ung Thư Đến

Tôi nhớ lại ngày tôi đã được thông báo là ngày 21 tháng 12 năm 2005 rằng tôi bị ung thư tuyến tiền liệt. Trong vài tuần tới, tất cả các cuộc nói chuyện là về xác suất. Xác suất với sự chờ đợi quan sát bệnh tình. Xác suất với thuốc. Xác suất với các phương pháp trị liệu toàn diện cho bệnh nhân. Xác suất với phẫu thuật loại bỏ căn bệnh. Vợ tôi, Noël, và tôi rất coi trọng những con số này. Nhưng vào buổi tối, chúng tôi sẽ mỉm cười với

nhau và nghĩ rằng, hy vọng của chúng tôi không nằm trong xác xuất. Hy vọng của chúng tôi là ở Đức Chúa Trời.

Chúng tôi không có ý là “100% Chúa chắc chắn sẽ chữa lành căn bệnh cho tôi, trong khi các bác sĩ chỉ có thể cho tôi xác xuất mà thôi.” Vàng đá mà chúng ta đang nói là tốt hơn thế. Vàng, tốt hơn cả việc chữa bệnh. Ngay cả trước khi bác sĩ điện thoại báo với tôi rằng tôi bị ung thư, Chúa đã nhắc nhở tôi một cách đáng chú ý về vàng đá dưới chân tôi. Sau kỳ kiểm tra hàng năm như thường lệ, bác sĩ tiết niệu đã nhìn tôi và nói, “Tôi cho rằng cần thực hiện việc sinh thiết với anh.”

“Có thật không?”- Tôi đã nghĩ. "Khi nào?"

“Ngay bây giờ, nếu anh có thời gian.”

“ Tôi sẽ sắp xếp thời gian.”

Trong khi anh ấy đi lấy máy, và trong khi tôi đang thay một bộ áo choàng màu xanh lam thường lệ, tôi đã có thời gian để suy ngẫm về những gì đang xảy ra. *Thì ra ông ấy nghĩ rằng tôi có thể bị ung thư.* Khi tương lai của tôi ở thế giới này bắt đầu thay đổi trước mắt tôi,

Chúa đã mang đến cho tôi một thứ mà tôi đã đọc gần đây trong Kinh thánh.

Đức Chúa Trời Phán

Bây giờ, hãy để tôi nói rõ ràng. Tôi không nghe thấy tiếng nói nào cả. Ít nhất là chưa bao giờ nghe. Tôi tin chắc lời Chúa phán là cốt lõi mà Kinh Thánh là lời của Ngài. (tôi sẽ nói thêm về điều đó trong chương tiếp theo). Ngài đã phán, một lần cho tất cả, và Ngài vẫn nói bằng lời của mình. Kinh thánh, để hiểu đúng hơn, đó là tiếng nói của Đức Chúa Trời.

Đây là những gì Ngài nói với tôi trong văn phòng bác sĩ tiết niệu khi tôi chờ lấy sinh thiết để xác định rằng tôi bị ung thư. “John Piper, đây không phải là con thịnh nộ. Sống hay chết, con sẽ ở bên Ta.” Đó là cách diễn đạt của tôi. Đây là những gì Ngài thực sự đã nói:

Vi Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị con thịnh-nộ, nhưng cho được sự giải-cứ bởi Đức Chúa Giê-xu Christ chúng ta, là Đấng đã chết vì chúng ta, hầu cho chúng ta hoặc thức hoặc ngủ, đều được đồng sống với Ngài. (1Tê-sa-lô-ni-ca 5:9-10)

Thức hay ngủ, - tức là sống hay chết - tôi sẽ sống với Chúa. Làm thế nào mà có thể được? Tôi là kẻ có tội. Tôi chưa bao giờ sống một ngày trong cuộc đời của

mình mà không thiếu mất những tiêu chuẩn về tình yêu và sự thánh khiết của Thiên Chúa. Vì vậy, làm thế nào điều này có thể được? Làm sao Chúa có thể nói, “Con, John Piper, sẽ ở cùng ta – dù lúc sống hoặc chết?”

Đức Chúa Trời thậm chí còn không chờ câu hỏi trước khi trả lời. Đó là bởi vì Chúa Giê-xu. Một mình Chúa Giê-xu. Vì sự chết của Ngài, ở đó sẽ không còn con thịnh nộ đối với tôi. Không phải vì sự hoàn hảo của tôi. Tội lỗi của tôi, sự vi phạm của tôi và hình phạt của tôi được đặt vào Cứu Chúa của tôi, Đức Chúa Giê-xu Christ. Ngài “đã chết vì chúng ta.” Đó là những gì lời Ngài nói. Do đó, tôi không có cảm giác tội lỗi. Tôi được miễn khỏi hình phạt. An ninh trong Thiên Chúa đầy lòng thương xót. Dù “sống hay chết,” Đức Chúa Trời phán, “con sẽ ở bên Ta.”

Điều đó rất khác so với việc trông cậy vào các xác xuất với ung thư, hoặc với corona vi-rút. Đây là một vàng đá vững chắc dưới chân tôi. Nó không mỏng manh. Nó không phải là cát. Tôi muốn nó là một vàng đá dưới chân bạn. Đó là lý do tại sao tôi viết điều này.

Liệu Vàng Đá Chỉ Đứng Vững Tạm Thời?

Nhưng đó không phải là tất cả. Ai đó có thể đọc và nói rằng, “Những người tôn giáo như bạn chỉ có thể tìm thấy hy vọng cách tạm thời thôi. Nếu họ an toàn khỏi sự chết, họ có những gì họ muốn. Nhưng đây là “Tiếng Phán của Đức Chúa Trời,” mà họ chẳng hề quan tâm tý nào. Thiên Chúa đã bắt đầu mọi thứ từ buổi sáng thế, và tôi cho rằng, cũng sẽ tạo ra niềm hạnh phúc mãi mãi về sau. Nhưng những gì đang xảy ra? Bây giờ Ngài đang ở đâu -ngay lúc này, trong đợt bùng nổ dịch corona vi-rút này?”

Chà, tôi đoán tôi đã đặt một giá trị thực sự cao vào niềm vui trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời sau sự chết trong hàng tỷ năm vô tận.

Trái ngược với việc nói rằng sự đau khổ vô tận. Điều đó có vẻ hợp lý với tôi. Nhưng Vàng Đá dưới chân tôi (Đấng mà tôi muốn bạn chia sẻ) thực sự nằm dưới chân tôi bây giờ. Lúc này!

Đại dịch corona vi-rút bùng nổ tại nơi tôi sống. Nơi tất cả chúng ta sống. Và nếu nó không phải là corona vi-rút, thì đó sẽ là căn bệnh ung thư đang chờ tái phát. Hoặc sự tắc nghẽn khí quản đi vào phổi đã có triệu

chúng từ năm 2014 chỉ chờ đợi để vỡ ra và dẫn đến não của tôi và biến tôi thành một người đàn ông vô trí, người sẽ không bao giờ viết được điều gì. Hoặc một trăm thiên tai không lường trước khác có thể đánh hạ tôi và bạn xuống bất cứ lúc nào.

Vàng đá tôi đang đè cập dưới chân tôi bây giờ. Tôi có thể nói rằng Vàng đá nằm dưới chân tôi bây giờ vì niềm hy vọng vượt ra ngoài sự chết chỉ là niềm hy vọng cho hiện tại. Đối tượng của hy vọng là tương lai. Kinh nghiệm của hy vọng là hiện tại. Và kinh nghiệm hiện tại là sức mạnh.

Hy vọng là sức mạnh. Sức mạnh hiện tại. Hy vọng giữ cho mọi người khỏi tự sát ngay bây giờ. Nó giúp mọi người ra khỏi giường và đi làm ngay bây giờ. Nó mang lại ý nghĩa cho cuộc sống hàng ngày, thậm chí dù đang khóa chặt cửa, tự cách ly ở nhà ngay bây giờ. Nó giải phóng khỏi sự ích kỷ của sự sợ hãi và tham lam ngay bây giờ. Nó cung cấp sức mạnh cho tình yêu, gánh lấy sự mạo hiểm và tinh thần hy sinh – cho hiện tại.

Vì vậy, hãy cẩn thận trước khi bạn xem nhẹ những điều tạm thời. Chỉ khi nào sự tạm thời của bạn đẹp đẽ và chắc chắn, thì những điều hiện tại và bây giờ của bạn sẽ trở nên ngọt ngào và hiệu quả.

Việc Tay Chúa Làm trong đợt Vi-rút

Đó là những gì tôi có thể nói về sự quan phòng bởi Lời ngọt ngào của Chúa với tôi trong văn phòng tiết niệu: “Sống hay chết, con sẽ ở bên ta.” Hy vọng như vậy (qua cái chết và sự phục sinh của Chúa Giê-xu) khiến tôi muốn tuôn đổ cuộc sống của mình cho lợi ích của người khác bây giờ, đặc biệt là lợi ích vĩnh cửu của họ. Nó khiến tôi say mê - không lãng phí cuộc đời. Nó làm mất đi cả sự hồi hộp. Nó làm tôi hết sức sốt sắng rao ra sự vĩ đại của Chúa Giê-xu Christ để Ngài được biết đến. Nó khiến tôi muốn “phí” và “phí trọn cả mình tôi” (2 Cô-rinh-tô 12:15) để mang càng nhiều người vào niềm vui bất diệt.

Nhưng mặc dù đó là những gì tôi có thể nói, khi một người nào đó phản đối Đức Chúa Trời của riêng Piper cách tạm thời, thì đó không phải là điều duy nhất cần nói. Trên thực tế, những gì tôi sắp nói có lẽ sẽ làm cho ai đó phản đối,” Ôi! Đức Chúa Trời đã xen vào quá nhiều ở đây và bây giờ. Bây giờ bạn đã đi từ một Vị Thần chỉ sửa chữa tương lai tới một Vị Thần hành động qua dịch vi-rút.

Không Phải “Tôi Ổn” Mà Là “Tôi Cảm Thấy Ổn”

Hãy đặt nó theo cách này. Mọi người thường hỏi tôi trước khi chẩn đoán ung thư, “Sức khỏe của bạn thế nào?” Và tôi sẽ trả lời “Ổn” Tôi không trả lời theo cách đó nữa. Thay vào đó tôi nói, “tôi cảm thấy ổn.” Đây là sự khác biệt. Ngày trước khi tôi đi khám tuyến tiền liệt hàng năm, tôi cảm thấy ổn. Ngày hôm sau, tôi được cho biết mình bị ung thư. Nói cách khác, tôi đã không ổn. Vì vậy, ngay cả khi tôi viết những từ này, tôi không biết liệu tôi có ổn không. Tôi cảm thấy ổn bây giờ. Nói theo cách tốt hơn tôi nên nói. Đối với tất cả những gì tôi biết, tôi bị ung thư ngay bây giờ. Hoặ có lẽ là một cục máu đông. Hoặ corona vi-rút.

Vấn đề ở đây là gì? Vấn đề là đây: lý do cuối cùng mà chúng ta không nên nói, “tôi ổn,” đó là vì chỉ một mình Chúa mới có quyền biết và quyết định xem bây giờ bạn có ổn không. Khi nói, “tôi ổn,” khi bạn không biết bạn có ổn không và bạn “không kiểm soát” sự ổn đó, giống như nói, “Ngày mai, tôi sẽ đến Chicago và kinh doanh ở đó, bạn không biết ngày mai bạn còn sống hay không chứ đừng nói đến việc kinh doanh ở Chicago.” Ở đây, Kinh thánh cũng có nói đến một câu tương tự như thế:

“Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn-bán và phát-tài, song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì, sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay. Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia.” (Gia-cơ 4:13-15)

Vì vậy, việc nói Đức Chúa Trời chỉ xen vào việc tạm thời đã không có lý của nó. Đó là bởi ánh sáng mặt trời rục rỡ của chân lý Kinh Thánh xóa tan đi các làn sương ý kiến phù du của chúng ta.

Nếu Ngài Cho Phép Thì Chúng Ta Sẽ Làm Điều Này Hoặc Điều Kia

Vàng đá tôi đang đứng (và muốn bạn cũng đứng lên) là Vàng đá của những việc Chúa làm trên thế giới bây giờ và mãi mãi. “Nếu Chúa muốn,” thì Kinh thánh nói rằng, “chúng ta sẽ sống.” Điều đó có liên quan đến điều bây giờ như bạn có thể nhận được. Không chỉ là, “Cho dù bạn sống hay chết, bạn sẽ ở cùng với Chúa,” mà còn là, “Chúa sẽ quyết định bạn sống hay chết ngay bây giờ.”

Và không chỉ sống hay chết. Ngài thậm chí còn tham gia nhiều hơn thế. “Nếu Chúa muốn, chúng ta sẽ... làm việc này hay việc nọ” Không có gì bị loại trừ khỏi “việc này và việc nọ.” Ngài hoàn toàn có liên quan vào vấn đề sức khỏe này hay bệnh tật. Sự sụp đổ kinh tế này hoặc sự phục hồi của nó. Hơi thở này hoặc không.

Điều đó có nghĩa là trong khi tôi chờ đợi trong phòng khám bác sĩ để đem máy sinh thiết đến, Chúa có thể nói (điều mà Ngài sẽ làm sau này), “Đừng sợ. Dù con sống hay chết, con sẽ được ở với Ta. Trong khi đó, khi bạn còn sống, sẽ không có gì xảy ra với bạn. Không có gì cả - không phải là Chúa chỉ định. Nếu Chúa quyết định, bạn sẽ sống. Nếu Chúa quyết định, bạn sẽ chết. Và cho đến khi bạn chết theo quyết định của Ngài, Chúa sẽ quyết định nếu bạn làm việc này hay việc nọ. Vậy hãy bắt tay vào làm.”

Đây là Vàng đá của tôi cho ngày hôm nay, ngày mai và vĩnh cửu.

Đến Với Vàng Đá

Cuốn sách này là lời mời của tôi để bạn tham gia cùng tôi trên Vàng đá vững chắc, Đức Chúa Giê-xu Christ. Điều đó có nghĩa là gì, tôi hy vọng điều này sẽ trở nên

rõ ràng. Mục đích của tôi là chỉ ra lý do tại sao Đức Chúa Trời trong Đấng Christ là Vàng Đá tại thời điểm này trong lịch sử, trong đại dịch của corona vi-rút, và điều đó giống như thế nào khi đứng trên tình yêu vĩ đại của Ngài.

Một Nền Tảng Vững Chắc

Nan đề này ít đóng vai trò quan trọng khi tôi nghĩ về corona vi-rút, hoặc về bất cứ điều gì khác, cho nan đề đó. Nhưng nan đề này đóng vai trò quan trọng mãi mãi với những gì Chúa nghĩ. Ngài không im lặng về những gì Ngài nghĩ. Hiếm có một trang Kinh Thánh nào mà lại không liên quan đến cuộc khủng hoảng này.

Vững Chắc Và Ngọt Ngào

Tiếng nói của tôi chỉ như là cỏ. Tiếng Phán của Chúa thì là đá hoa cương. “Vị, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng lời Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em.” (1 Phi-e-rơ 1:24-25) Chúa Giê-xu nói rằng những lời của Đức Chúa Trời trong Kinh thánh “không thể sai lầm.”(Giăng 10:35) Những gì Đức Chúa Trời nói là “chân thật và thấy đều công bình.” (Thi thiên 19: 9) Do đó, Lời của Ngài là một nền tảng vững chắc cho cuộc sống.” Luật pháp Ngài vững muôn đời.” (Thi thiên 119:152) Lắng nghe Chúa và tin Ngài, giống như xây dựng ngôi nhà của bạn trên một vầng đá chứ không phải trên cát. (Ma-thi-ơ 7:24) Lời nói của Ngài là Lời khuyên mà bạn muốn chú

ý. Là “Giáo Sư kỳ diệu, và Ngài ban cho người làm nông khôn ngoan tuyệt vời.” (Ê-sai 28:29) “Sự hiểu biết của Ngài vượt quá tầm hiểu biết.” (Thi thiên 147:5) Khi Ngài đưa ra lời khuyên về corona vi-rút, nó chắc chắn, không thể lay chuyển, lâu dài. “Ý định của Chúa còn đến đời đời.” (Thi thiên 33:11) “Đường lối Ngài là hoàn hảo.” (2 Sa-mu-ên 22:31) Do đó, lời phán của Ngài thật ngọt ngào và quý giá. “Vàng ròng đâu quý bằng, mật ong nào sánh được.” (Thi thiên 19:10) Thật vậy, chúng là sự ngọt ngào của cuộc sống bất diệt, “Chúa có những lời của sự sống đời đời.” (Giăng 6:68)

Do đó, trong những thời điểm tốt nhất và tồi tệ nhất, những Lời phán của Chúa mang lại sự bình yên và niềm vui không thể lay chuyển. Chắc chắn phải như vậy. Tôi cầu nguyện rằng tất cả những ai đọc cuốn sách này đều sẽ chia sẻ kinh nghiệm của nhà tiên tri Giê-rê-mi, “Lời Ngài là sự vui-mừng hơn-hở của lòng tôi vậy.” (Giê-rê-mi 15:16)

Và hãy ghi dấu điều này: sự ngọt ngào của Lời Chúa không bị mất trong thời khắc lịch sử của sự trải nghiệm cay đắng – không phải nếu chúng ta đã học được bí mật của “những nỗi buồn, nhưng vẫn luôn vui mừng.” (2 Cô-rinh-tô 6:10) Chúng ta sẽ thấy đầy đủ

những điều bí mật này về sau là gì. Nhưng đây là một câu duy nhất. Bí mật của “nỗi buồn, nhưng luôn luôn vui mừng,” vì “biết rằng cùng một sự tể trị có thể ngăn chặn corona vi-rút, nhưng không phải, sự tể trị duy trì linh hồn trong đó.” Thật vậy, nhiều hơn duy trì sự ngọt ngào. Sự ngọt ngào với hy vọng rằng các mục đích của Đức Chúa Trời, là tốt lành, ngay cả khi đó là sự chết đối với những người đặt lòng tin Ngài.

Làm Sao Bạn Biết?

Do đó, tất cả những gì cấp bách hơn là câu hỏi, làm thế nào để bạn biết rằng Kinh Thánh là lời của Đức Chúa Trời? Câu trả lời ngắn gọn của tôi là có một vinh quang thiêng liêng tỏa sáng, phù hợp hoàn hảo với khuôn mẫu của Chúa trong trái tim của bạn như răng cưa và mắt xích xung quanh nó, như tay và găng tay, cá và nước, cánh máy bay và không khí, mảnh cuối cùng của một trò chơi lắp hình.

Tôi có thể tưởng tượng ai đó đang nói rằng, điều đó nghe có vẻ thần bí và chủ quan. Tại sao bạn trả lời như vậy?

Bởi vì năm mươi năm trước, khi tôi đang vật lộn để biết mình nên xây dựng cuộc sống của mình vào đâu, tôi nhận ra rằng những lý lẽ lịch sử, học thuật cho Kinh thánh sẽ không hiệu quả với hầu hết thế giới. Tại sao?

Bởi vì lẽ thật và sự hữu ích có chung một điểm, chúng không thể bị theo dõi bởi một đứa trẻ tám tuổi, một dân làng mới được bắt gặp trong một khu rừng xa xôi ở Nam Thái Bình Dương, hoặc một người bình thường ở phương Tây với ít giáo dục chính quy. Nhưng dường như rõ ràng với tôi rằng Chúa dự định cho

những người như vậy để nghe lời Chúa và tin Ngài thay vì chạy theo một cách mù quáng.

Niềm Tin Kinh Thánh Không Phải Là Hành Động Mù Quáng

Quan điểm của Kinh thánh về đức tin không phải là một việc làm mù quáng. Niềm tin được bảo đảm và có căn cứ. Niềm tin còn được gọi là đức tin không phải vì niềm tin không có nền tảng. Điều này gọi là niềm tin vì liên quan đến lẽ thật. Chúa Giê-xu đã không gọi những người tin Chúa đã tin Ngài cách mù quáng; mà Ngài gọi những kẻ vô tín mới là kẻ mù. (Ma-thi-ơ 15:14) “Họ xem mà không thấy.” (Ma-thi-ơ 13:13) Gìn giữ niềm tin nơi lời Đức Chúa Trời được dựa trên nền tảng của “sự thấy” và “thấy” một cách trọn vẹn.

Thấy gì? Kinh thánh trả lời như thế này: Sa-tan làm tắt cả mọi thứ để làm mờ mắt “cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh-hiến chói-lói của Tin-lành Đấng Christ, là ảnh-tượng của Đức Chúa Trời.” (2 Cô-rinh-tô 4:4)

Nói cách khác, có một loại ánh sáng tâm linh tỏa sáng qua Phúc âm, câu chuyện Kinh thánh về sự cứu rỗi. Đó

là loại ánh sáng gì? Nó có tên là ánh sáng của sự vinh quang của Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Đây không phải là phép thuật. Nó không bí ẩn trong ý nghĩa của một cái gì đó tự dung xuất hiện mà thực sự không có. Đức Chúa Giê-xu Christ là một con người thiêng liêng có vinh quang về đạo đức và tinh thần và siêu nhiên, đó là vẻ đẹp, là giá trị và sự vĩ đại của Ngài tỏa sáng qua lời Chúa. Nó xác thực Kinh thánh là Chân lý.

Thiên Chúa Tạo Bản Gốc Trong Linh Hồn Bạn

Đây là lý do tại sao tôi nói có một vinh quang thiêng liêng tỏa sáng qua Kinh Thánh phù hợp hoàn hảo với bản gốc mà Đức Chúa Trời đã tạo trong tâm lòng bạn. Theo cách đó, chứng minh sự thật và giá trị của Kinh thánh.

Vâng, tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã tạo nên bản gốc, một cách gián tiếp để hiểu biết về Đức Chúa Trời trong mỗi tâm hồn con người. Kinh thánh nói như thế này. Đó là nói về toàn thể nhân loại, Kinh thánh nói “Vì những gì con người có thể biết về Đức Chúa Trời đã được bày tỏ cho họ rồi, bởi Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho họ. Vì dù họ đã biết Đức Chúa Trời, họ vẫn

không chịu tôn vinh Ngài là Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 1:19, 21)

Kinh Thánh dạy rằng sự hiểu biết này trong mỗi tâm hồn khiến tất cả chúng ta có trách nhiệm nhìn thấy vinh quang của Thiên Chúa trong thiên nhiên. Theo cách tương tự, chúng ta cũng có trách nhiệm nhìn thấy vinh quang của Ngài trong Chúa Giê-xu qua Lời của Ngài. “Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” (Thi thiên 19:1) Chúng ta có nghĩa vụ phải nhìn xem và tỏ lòng biết ơn. Con Thiên Chúa cũng hiển thị vinh quang của Đức Chúa Trời. Và chúng ta có trách nhiệm nhìn thấy và tôn thờ Ngài. Sứ đồ Giăng nói rằng, “Chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.” (Giăng 1:14).

Đây là vinh quang tự chứng thực tỏa sáng từ Lời Chúa và cho chúng ta một nền tảng được bảo đảm, có căn cứ để tin rằng Kinh thánh Cơ Đốc Giáo là từ Thiên Chúa.

Công Nghệ So Với Vị Giác

Cách chúng ta nhận biết vinh quang của Thiên Chúa trong Kinh thánh tương tự như cách chúng ta biết rằng

mật ong là mật ong. Khoa học và công nghệ có thể nói rằng chiếc bình này chứa mật ong vì các thí nghiệm hóa học, giống như các học giả Kinh Thánh có thể lập luận rằng Kinh Thánh đáng tin cậy về mặt lịch sử. Nhưng hầu hết mọi người không phải là nhà khoa học hay học giả. Chúng ta biết rằng đây là mật ong vì chúng ta nếm nó.

Tương tự, có một sự ngọt ngào thiêng liêng trong vinh quang của Đức Chúa Trời trong thông điệp của Kinh Thánh. Nó chạm vào một phần của chúng ta mà chúng ta biết đã được Chúa đặt ở đó. “Lời Chúa ngọt hòng tôi dường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi!” (Thi thiên 119:103) “Khá nếm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao! Phước cho người nào nung nấu mình nơi Ngài!” (Thi thiên 34:8) Đây là một thực tế bởi việc nhìn thấy và nếm biết. Điều này không phải là bởi đặt niềm tin. Điều này bởi sự nhìn thấy và nếm biết những gì thực sự có thật.

Nói Có Với Vàng Đá Của Sự An Ủi

Vì vậy, khi Chúa Giê-xu nói, “Kinh Thánh không thể bị sai lầm” (Giăng 10:35), và khi sứ đồ Phao-lô nói, “Cả Kinh thánh đều được hà hơi bởi Đức Chúa Trời,” (2 Ti-mô-thê 3:16) và khi sứ đồ Phi-e-rơ nói, các tác

giả của Kinh thánh “đã được soi dẫn bởi Đức Thánh Linh,” (2 Phi-e-rơ 1:21) và trái tim của chúng ta liền nói có. Chúng ta đã ném và nhìn thấy thì chúng ta biết. Và sự hiểu biết đó là hoàn toàn có cơ sở. Chúng ta đang không hành động mù quáng.

Toàn bộ tâm hồn của chúng ta cộng hưởng với lời kêu gọi trong Kinh thánh “Sự tổng cộng Lời của Chúa là chân thật.” (Thi thiên 119:160) “Hỡi Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập đời đời trên trời.” (Thi thiên 119:89) “Mỗi lời của Chúa chúng tỏ sự thật.” (Châm ngôn 30:5)

Khi điều này xảy ra, toàn bộ sự thật của Chúa rửa sạch chúng ta, ngay cả khi đối mặt với corona vi-rút. Nó đi kèm với sự an ủi không thể so sánh được. “Khi tư tưởng bộn bề trong lòng tôi, thì sự an ủi Ngài làm vui vẻ linh hồn tôi.” (Thi thiên 94:19) “Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng đau thương, và cứu kẻ nào có tâm hồn thống-hối. Người công bình bị nhiều tai họa, nhưng Đức Giê-hô-va cứu người khỏi hết.” (Thi thiên 34:18-19)

Không ai có thể an ủi linh hồn chúng ta trong đại dịch này theo cách mà Chúa có thể. Sự an ủi của Ngài là không thể lay chuyển. Đó là sự an ủi của một vàng

đá lớn trong biển bão. Nó xuất phát từ lời của Ngài, là Kinh Thánh.

Vàng Đá Là Đấng Công Bình

Nếu THIÊN CHÚA ĐANG LÀ VÀNG ĐÁ CỦA CHÚNG TA, hẳn Ngài phải thật công bình. Một vàng đá bất công là một ảo ảnh. Việc đại dịch toàn cầu này có khiến ta rung chuyển hay không tùy thuộc vào chúng ta có tin rằng Đức Chúa Trời có công bình, thánh khiết, tốt lành thật sự hay không? Nếu Thiên Chúa không công bình, chúng ta không có Vàng Đá nào ở đây cả.

Vì vậy, chúng ta cần phải hỏi, sự thánh khiết, công bình và sự tốt lành của Đức Chúa Trời là gì? Bởi vì nếu chúng ta không biết những điều này là gì, làm sao chúng ta biết liệu đợt bùng phát corona vi-rút này có khiến tất cả trở nên vô nghĩa? Hoặc thay vào đó, làm thế nào chúng ta biết liệu những niềm tin trên có phải là nền tảng vĩnh cửu của Vàng Đá cứu rỗi chúng ta không? Những gì chúng ta thấy Kinh thánh miêu tả đó là sự thánh khiết, công bình và sự tốt lành của Thiên Chúa không giống nhau, nhưng như lồng vào nhau vậy. Chúng ta bắt đầu với sự thánh khiết của Chúa. Đó là gì?

Sự Siêu Việt, Giá Trị Vô Hạn

Nghĩa gốc của từ “thánh khiết” trong Cựu Ước là ý tưởng tách biệt—nó khác biệt và phân rẽ với người bình thường. Và khi áp dụng vào Đức Chúa Trời, sự tách biệt này ngụ ý rằng Ngài đang ở trong một chỗ riêng biệt. Ngài giống như một viên kim cương có một không hai, vô cùng quý giá. Chúng ta có thể sử dụng từ siêu việt cho sự tách biệt thiêng liêng này. Ngài tách biệt đến mức vượt qua mọi thực tại khác. Ngài ở trên nó và có giá trị hơn tất cả.

Khi Môi-se đập vào tảng đá thay vì nói theo cách mà Đức Chúa Trời phán, Đức Chúa Trời đã quả trách ông: “Bởi vì ngươi không tin đến Ta, đặng tôn Ta nên thánh trước mặt dân Y-sơ-ra-ên.” (Dân số ký 20:12) Nói cách khác, Môi-se đã không xem Đức Chúa Trời là ngoại lệ để hoàn toàn tin cậy vào Ngài, mà chỉ xem là mệnh lệnh giống như bao con người khác và có thể bỏ qua được. Hoặc trong Ê-sai 8:12-13, Đức Chúa Trời nói với Ê-sai, “Chớ sợ điều nó sợ, và đừng kinh-hãi. Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn-quân là thánh; các ngươi chỉ nên sợ Ngài và kinh-hãi Ngài.” Nói cách khác, đừng gộp Chúa vào cùng một nhóm với tất cả những sự kinh hãi và nỗi sợ thông thường của bạn. Hãy

đối xử với Ngài một cách hoàn toàn tách biệt và độc lập – một sự kính sợ siêu việt nơi Chúa.

Do đó, sự thánh khiết của Đức Chúa Trời là sự siêu việt vô tận và giá trị của Ngài trên hết mọi điều. Chỉ duy Ngài ở trong một nơi hoàn toàn tách biệt. Điều đó có nghĩa là Ngài không phụ thuộc vào bất cứ điều gì khác cho sự tồn tại của mình. Ngài thật sự tự tồn tại. Vì vậy, Ngài không cần gì và không phụ thuộc vào điều gì. Ngài đã trọn vẹn. Hoàn hảo. Do đó, Ngài sở hữu giá trị lớn nhất là nguồn gốc của mọi thực tại và mọi giá trị.

Trên Tất Cả Nhưng Không Cô Độc

Sự vô hạn của Đức Chúa Trời là trên hết tất cả các thực tại khác nhưng không có nghĩa là Ngài là một Đấng vô tâm, cô độc. Giáo lý lịch sử Ba Ngôi được Kinh thánh thể hiện xuyên suốt. Đức Chúa Trời tồn tại như ba hữu thể thiêng liêng. Nhưng ba hữu thể này là một—một bản thể thiêng liêng. Có một Đức Chúa Trời. Không phải ba. Nhưng Đức Chúa Trời này tồn tại trong sự mầu nhiệm và trong ba ngôi hiệp một của Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh, mỗi hữu thể trong đó là vĩnh cửu và không có sự khởi đầu. Mỗi hữu thể trong đó thực sự là Đức Chúa Trời.

Vì vậy, sự thánh khiết có giá trị siêu việt và vĩ đại của Thiên Chúa—không có nghĩa là Ngài cô độc và vô tâm trong bốn tánh vô hạn của mình. Đức Chúa Cha biết và yêu Đức Chúa Con một cách hoàn hảo, trọn vẹn, vô tận (Mác 1:11; 9:7; Cô-lô-se 1:13). Đức Chúa Con biết và yêu mến Đức Chúa Cha một cách hoàn hảo, trọn vẹn, vô tận. (Giăng 14:31) Đức Chúa Thánh Linh là sự bày tỏ hoàn hảo, trọn vẹn, vô tận của Đức Chúa Cha và sự hiểu biết về Đức Chúa Con và Ba Ngôi Đức Chúa Trời đều yêu thương lẫn nhau.

Vì sao có vấn đề này? Bởi vì mối tương giao Ba Ngôi hoàn hảo rất cần thiết cho sự trọn vẹn, sự tuyệt đối và hoàn hảo của Thiên Chúa. Đó là điều cần thiết cho giá trị siêu việt, vẻ đẹp và sự vĩ đại của Ngài, đó là điều cần thiết cho sự thánh khiết của Ngài.

Sự Thánh Khiết Hòa Quyện Với Sự Công Bình

Có một chiều kích còn thiếu trong mô tả về sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Kinh thánh nói về sự thánh khiết của Thiên Chúa không chỉ về mặt siêu việt, mà còn về mặt đạo đức. Trở nên thánh không chỉ là tách biệt và siêu việt, mà còn là công bình.

Điều này đặt ra một câu hỏi sẽ có ý nghĩa rất lớn đối với cách chúng ta xem corona vi-rút liên quan đến Đức Chúa Trời: Vì sự công chính ngụ ý làm điều gì là đúng, và việc làm đúng ngụ ý tuân thủ một số tiêu chuẩn của sự đúng đắn, tiêu chuẩn nào cho sự công bình của Đức Chúa Trời?

Trước sự sáng tạo, không có tiêu chuẩn nào bên ngoài Thiên Chúa. Không có gì ngoài Ngài để Ngài tuân thủ.

Trước sự sáng tạo, Thiên Chúa là thực tại duy nhất. Vậy khi ban đầu chỉ có Đức Chúa Trời, làm thế nào để

bạn xác định điều gì là đúng cho Chúa làm? Đó là, làm thế nào Thiên Chúa thánh khiết có thể bao gồm không chỉ sự siêu việt của Ngài mà còn cả sự công bình của Ngài?

Câu trả lời là tiêu chuẩn của sự công bình của Chúa, là chính Chúa. Nguyên tắc kinh thánh nền tảng là thế này: “Ngài không thể chối bỏ chính mình.” (2 Ti-mô-thê 2:13) Chúa không thể hành động theo cách từ chối giá trị vô hạn của chính mình, về đẹp và sự vĩ đại của chính Ngài. Đây là tiêu chuẩn của những gì phù hợp với Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là chiều kích đạo đức của Đức Chúa Trời, đó là sự công bình của Ngài, đó là sự cam kết không ngừng nghỉ của Ngài để hành động phù hợp với giá trị và về đẹp và sự vĩ đại của Ngài. Mọi tình cảm, mọi suy nghĩ, mọi lời nói và mọi hành động của Thiên Chúa sẽ luôn phù hợp với giá trị và về đẹp vô hạn của sự viên mãn siêu việt của chính Chúa. Nếu Đức Chúa Trời phủ nhận giá trị này hay về đẹp hay sự vĩ đại, điều đó sẽ không đúng. Tiêu chuẩn cuối cùng sẽ bị phá vỡ. Ngài sẽ không còn công bình nữa.

Sự Công Bình Hòa Quyện Với Sự Nhân Từ

Sự nhân từ của Đức Chúa Trời không giống với sự Thánh Khiết hay sự Công Bình của Ngài. Nhưng nó đan xen trong đó là sự Thánh Khiết của Ngài tràn đầy sự Nhân Từ, và sự Công Bình của Ngài hướng dẫn sự ban cho của nó. Chúng không bao giờ mâu thuẫn với nhau.

Sự nhân từ của Đức Chúa Trời là ý định của Ngài để trở nên một Đức Chúa Trời yêu thương làm những gì để ban phước cho con người. Sự siêu việt và sự hoàn hảo của Đức Chúa Trời, sự thánh khiết của Ngài giống như một đài phun nước tràn ra. Đây là lý do tại sao Đức Chúa Trời được cho là Đáng yêu thương. Đức Chúa Trời không túng thiếu. Do đó, Ngài không bao giờ lợi dụng người khác để bù đắp cho sự thiếu hụt nào đó ở bản thân. Thay vào đó, bản tánh của Ngài là ban cho, chứ không cần được nhận lại. “Ngài không cần con người phục vụ Ngài, như thể Ngài cần bất cứ thứ gì, vì bản thân Ngài mang đến cho cả nhân loại sự sống và hơi thở và mọi thứ cho họ.” (Công-vụ 17:25)

Nhưng sự nhân từ của Ngài không bị ngắt đi bởi sự công bình của Ngài. Nó không được ban tặng theo cách sẽ bị từ chối giá trị vô hạn và vẻ đẹp và sự vĩ đại của

Ngài. Đây là lý do tại sao Thiên Chúa công bình liên quan đến hình phạt cuối cùng cũng như sự nhân từ. Khi Thiên Chúa trừng phạt kẻ ác trong địa ngục, Ngài sẽ không thể hiện tình yêu thương của mình đối với họ. Nhưng Ngài không ngừng trở nên tốt đẹp. Sự thánh khiết và công bình của Ngài chi phối sự ban cho tốt lành của Ngài.

Đây là lý do tại sao sự tốt lành của Ngài đặc biệt tuôn chảy về phía những người kính sợ Ngài và nương tựa vào Ngài. “Thật lớn thay sự nhân từ Chúa, dành cho ai kính sợ Ngài. Ngài ban ơn cho người nương náu mình nơi Chúa, và tỏ công khai trước mặt mọi người.” (Thi thiên 31:19)

Sự tôn kính và đức tin này không kiếm được sự tốt lành của Đức Chúa Trời. Những con người luôn phạm tội, hoàn toàn lệ thuộc sẽ không thể tìm kiếm được bất cứ thứ gì từ Chúa. Chúa luôn luôn bày tỏ sự nhân từ của Ngài đối với tội nhân dù họ không xứng đáng. Sau đó, tại sao Thiên Chúa luôn thể hiện sự nhân từ dồi dào của Ngài cho những người kính sợ Ngài và nương tựa vào Ngài? Bởi vì sự tôn kính và đức tin như vậy thể hiện giá trị của Đức Chúa Trời và vẻ đẹp và sự vĩ đại nơi ngài (Rô-ma 4:20). Và, do đó, sự công bình của

Đức Chúa Trời khuyh hướng về Ngài để khẳng định thái độ tôn vinh chính Ngài như vậy.

Cái Gì, Sau Đó, Về Corona Vi-rút?

Trong chương tiếp theo, chúng ta sẽ chuyển sang Đức Chúa Trời hiểu biết tất cả, tể trị đối với tất cả mọi thứ. Nhưng những gì chúng ta đã thấy ở đây sẽ khiến chúng ta không thể đi đến kết luận rằng những việc bởi tay của Đức Chúa Trời trong corona vi-rút làm mất uy tín hay sự công bình hay sự nhân từ của Ngài. Chúng ta sẽ không ngây thơ đến mức đánh đồng sự đau khổ của con người với sự bất chính thiêng liêng. Hoặc để kết luận rằng Thiên Chúa đã không còn là thánh hay tốt khi cai quản thế giới của mình.

Tất cả chúng ta đều là tội nhân. Không có ngoại lệ. Tất cả chúng ta đã làm thay đổi vinh quang của Đức Chúa Trời cùng giá trị và vẻ đẹp, sự vĩ đại của Ngài cho những thứ chúng ta yêu thích hơn (Rô-ma 1:23; 3:23). Đây là một việc làm đáng xấu hổ đối với Thiên Chúa, cho dù chúng ta có cảm thấy hay không. Do đó, chúng ta xứng đáng bị trừng phạt. Sự không tin kính của chúng ta về vinh quang của Đức Chúa Trời làm cho chúng ta trở nên đối tượng của cơn thịnh nộ thánh của Ngài. Kinh thánh nói rằng chúng ta là “tự-nhiên làm

con của sự thanh-nộ.” (Ê-phê-sô 2:3) Điều đó có nghĩa là Đức Chúa Trời thánh khiết và công bình đã giữ sự nhân từ của Ngài từ chúng ta.

Do đó, corona vi-rút không có nghĩa là Đức Chúa Trời của chúng ta không thánh khiết hay không công bình hay thiếu sự nhân từ của Ngài. Vàng Đá của chúng ta, trong những ngày khó khăn này, không phải là không công bình, “Chẳng ai thánh như Đức Giê-hô-va... Không có hòn đá nào như Đức Chúa Trời của chúng ta.” (1 Sa-mu-ên 2:2) Hòn đá của chúng ta không phải là ảo ảnh.

Sự Tể Trị Trên Tất Cả

Ở CHƯƠNG 2, tôi đã sử dụng chứng minh “trải nghiệm cay đắng.” Đó là những gì nói về corona vi-rút. Khi mô tả một số công việc của Đức Chúa Trời đem lại sự cay đắng không phải ý là phạm thượng. Chính Na-ô-mi, mẹ chồng của Ru-tơ, người đã mất chồng, hai con trai và một cô con dâu qua nạn đói và lưu vong, nói:

“Đấng Toàn-năng đã đãi tôi cách cay-đắng lắm. Tôi đi ra được đầy đầy, nhưng Đức Giê-hô-va dặt tôi về tay không...Đấng Toàn-năng khiến tôi bị khốn khổ.” (Ru-tơ 1:20-21)

Bà không nói dối, nói quá, hay buộc tội. Đó là một thực tế đơn giản và khủng khiếp. Khi nói “trải nghiệm cay đắng” không phải ý là một sự khinh miệt đối với đường lối của Đức Chúa Trời. Nó là một sự mô tả.

Tôi cũng đã nói trong chương 2 rằng sự ngọt ngào của Đức Chúa Trời không bị giảm đi giữa trải nghiệm cay đắng này—nếu chúng ta không biết được bí mật của sự “ngó như buồn-rầu, mà thường được vui-mừng.” (2 Cô-rinh-tô 6:10) Tôi đã nói chúng ta sẽ trở lại với bí mật này. Sau đó, tôi tóm tắt nó trong một câu: Tương tự với sự tể trị có thể ngăn chặn corona vi-rút, nhưng vẫn không là sự tể trị để duy trì linh hồn trong

đó. Biết điều này làm cho tất cả mọi thứ trở nên khác biệt. Vậy có đúng không?

Chúa Muốn Điều Gì, Ngài Sẽ Thực Hiện Nó

Mục đích của tôi trong chương này và tiếp theo là để cho thấy rằng Thiên Chúa có tất cả sự tể trị và tất cả sự khôn ngoan. Ngài có quyền đối với corona vi-rút. Tôi muốn chúng tỏ rằng đây là tin tốt lành, thực sự đó là bí mật của việc trải nghiệm sự ngọt ngào của Đức Chúa Trời trong môi trường cay đắng của Ngài.

Nói rằng Thiên Chúa là toàn quyền có nghĩa là Ngài là chủ quyền. Chủ quyền của Chúa có nghĩa là Ngài có thể làm, và trên thực tế, Ngài đang làm. Tất cả những điều đó là ý tưởng của Ngài đã định, Tôi nói đã định vì Ngài là Đức Chúa Trời, cũng theo một nghĩa nào đó, Ngài cũng sẽ không thực hiện ý tưởng mình. Ngài có thể bày tỏ mong muốn mà bản thân Ngài chọn không hành động. Theo nghĩa đó, không gọi là quyết định. Bản thân Ngài không để cho ý tưởng hoặc mong muốn của Ngài biểu lộ qua hành động.

Ví dụ, hãy xem Ca Thương 3:32-33:

“Dầu Ngài đã làm cho lo-buồn còn sẽ thương-xót theo sự dư-dật của lòng nhân-từ Ngài; Vì ấy là chẳng phải bồn-tâm Ngài làm cho con-cái loài người cực-khổ và buồn-rầu.”

Chúa không làm chúng ta đau buồn, không phải từ tấm lòng của Ngài. Tôi cho rằng điều đó có nghĩa là trong khi có những khía cạnh trong bản tánh của Ngài (tấm lòng Ngài) nghiêng về việc làm đau lòng chúng ta, tuy nhiên những khía cạnh khác trong bản tánh của Ngài chỉ ra sự thánh khiết và công bình khi làm đau lòng chúng ta.

Ngài không phải là Đấng có hai luồng suy nghĩ. Trong Ngài luôn có một vẻ đẹp hoàn hảo và sự gắn kết trong cách tất cả các bản tính của Ngài hiệp lại. Nhưng Ngài cũng không phức tạp. Tính cách Ngài giống như một bản giao hưởng hơn là một màn trình diễn độc tấu.

Vì vậy, khi tôi nói rằng sự tể trị của Đức Chúa Trời có nghĩa là Ngài có thể làm được, và thực tế là có, tất cả những gì Ngài quyết định sẽ làm, có nghĩa là không có lực lượng nào bên ngoài có thể cản trở hoặc làm thất vọng ý chí của Ngài. Khi Ngài quyết định một điều sẽ xảy ra, nó sẽ xảy ra. Hoặc nói cách khác, mọi thứ xảy ra bởi vì Chúa muốn nó xảy ra.

Sự Tể Trị Của Chúa Trên Mọi Mặt

Sách Ê-sai dạy rằng đây là một phần của bản tánh trong ý nghĩa về sự thực hữu của Đức Chúa Trời :

“vì Ta là Đức Chúa Trời, và chẳng có Chúa nào khác;

Ta là Đức Chúa Trời, chẳng có ai giống như Ta.

Ta đã rao sự cuối cùng từ buổi đầu tiên, và đã nói từ thuở xưa những sự chưa làm nên. Ta phán rằng: “Muru của ta sẽ lập, và ta sẽ làm ra mọi sự ta đẹp ý.” (Ê-sai 46:9-10)

Là Đức Chúa Trời nghĩa là chính sự nghị luận của Ngài luôn đứng vững. Đức Chúa Trời không chỉ tuyên bố những sự kiện trong tương lai sẽ xảy ra; Ngài làm cho chúng xảy ra. Ngài phán lời của mình, và sau đó Ngài thêm, “vì Ta thức canh để thực hiện lời Ta phán.” (Giê-rê-mi 1:12) Điều đó có nghĩa là, khi Gióp học được từ kinh nghiệm khó khăn “Tôi biết rằng Chúa có thể làm được mọi sự, chẳng có ý-chỉ nào Chúa lấy làm khó lắm.” (Gióp 42: 2) Hoặc như vua Nê-bu-cát-nét-sa học được từ sự thất bại của chính mình:

“Hết thầy dân-cư trên đất thầy đều cảm như là không có;
Ngài làm theo ý mình trong cơ-binh trên trời,
và ở giữa cư-dân trên đất; chẳng ai có thể cản tay Ngài và hỏi rằng:
Ngài làm chi vậy?” (Đa-ni-ên 4:35)

Hay như trước giả Thi Thiên nói:

“Điều nào đẹp ý Đức Giê-hô-va làm,
Ngài bèn làm điều này,
Hoặc trên trời, dưới đất
Trong biển, hay là trong các vực
sâu.”

(Thi thiên 135:6)

Hay như sứ đồ Phao-lô kết luận:

“Đấng thực hiện mọi sự theo mục
đích Ngài muốn” (Ê-phê-sô 1:11)
(NVB)

“Mọi sự.” Không phải một số thứ. Và theo “mục đích
Ngài muốn,” chứ không theo ý muốn hay bởi tác động
bên ngoài.

Nói cách khác, sự tể trị của Đức Chúa Trời là bao
gồm tất cả và toàn diện. Ngài nắm giữ tuyệt đối trên thế
giới này. Ngài cai quản gió (Lu-ca 8:25), sét (Gióp
36:32), tuyết (Thi thiên 147:16), ếch (Xuất 8: 1-15),
muỗi (Xuất: 8:16-19), ruồi (Xuất 8:20-32), cào cào
(Xuất 10:1-20), chim cú (Xuất 16:6-8), giun (Giô-na
4:7), cá (Giô-na 2:10), chim sẻ (Ma-thi-ơ 10:29), cỏ
(Thi thiên 147:8), thực vật (Giô-na 4:6), nạn đói (Thi
thiên 105:16), mặt trời (Giô-suê 10:12-13), cửa nhà tù
(Công vụ 5:19), sự mù lòa (Xuất 4:11; Lu-ca 18:42), sự
điếc (Xuất 4:11; Mác 7:37), sự tê liệt (Lu-ca 5:24-25),
sốt (Ma-thi-ơ 8:15), mọi bệnh tật (Ma-thi-ơ 4:23), kế
hoạch di chuyển (Gia-cơ 4:13-15), tấm lòng của các

vua (Châm ngôn 21:1; Dân số 2:21), các quốc gia (Thi thiên 33:10), những kẻ giết người (Công vụ 4:27-28) và sự chết thuộc linh (Ê-phê-sô 2:4-5) Tất cả đều làm theo ý muốn tể trị của Đức Chúa Trời.

Hoàn Cảnh Không Tác Động Đến Cảm Quan Của Đức Chúa Trời

Do đó, corona vi-rút đã được gửi đến bởi Đức Chúa Trời. Đây không phải là hoàn cảnh đưa đến cảm quan của Ngài. Đó là một hoàn cảnh cay đắng. Và Chúa phó quyền cho nó. Chúa cai quản nó. Ngài sẽ kết thúc nó. Không có phần nào nằm ngoài tầm ảnh hưởng của Ngài. Sự sống và cái chết nằm trong tay Ngài. Gióp không phạm tội bằng môi miệng (Gióp 1:22) khi nói:

“Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, Tôi cũng sẽ trần truồng trở về lòng đất. CHÚA đã ban cho, và CHÚA đã lấy lại. Danh CHÚA thật đáng chúc tụng!” (Gióp 1:21)

Chúa đã cho. Và Chúa đã lấy lại. Chúa lấy đi mười người con của Gióp.

Trong sự hiện diện của Thiên Chúa, không ai có quyền trên sự sống. Mỗi hơi thở của chúng ta là một món quà của ân sủng. Mỗi nhịp đập đều ở trong tầm

kiểm soát của Chúa. Sự sống và cái chết cuối cùng cũng nằm trong tay của Chúa:

“Hãy nhìn xem, chính Ta là Đức Chúa Trời,
Ngoài Ta ra, không có thần nào khác.
Ta khiến chết, Ta bảo tồn mạng sống,
Ta đánh bị thương và Ta cũng chữa lành,
Nào có ai giải thoát khỏi tay Ta.” (Phục truyền 32:39)

Do đó, khi chúng ta suy ngẫm về tương lai của mình với corona vi-rút, hay bất kỳ tình huống đe dọa đến tính mạng nào khác, Gia-cơ nói với chúng ta cách suy nghĩ:

“Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia.” (Gia-cơ 4:15)

Nếu Ngài muốn, chúng ta sẽ sống. Nếu Ngài không muốn, chúng ta sẽ không sống.

Tất cả những gì tôi biết, tôi sẽ không sống để xem cuốn sách này được xuất bản. Tôi có ít nhất một người thân bị nhiễm corona vi-rút. Tôi bảy mươi tư tuổi, và phổi của tôi bị tổn thương do cục máu đông và viêm phế quản theo mùa. Nhưng những yếu tố này cuối cùng

không quyết định sự sống tôi. Chúa quyết định. Đó có phải là tin tốt? Đúng. Tôi sẽ cố gắng chỉ ra lý do tại sao trong chương tiếp theo.

SỰ TẾ TRỊ NGỌT NGÀO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

TẠI SAO TÔI NÊN NHẬN tin tức về sự tế trị của Đức Chúa Trời đối với corona vi-rút trong cuộc đời tôi, như một lời dạy ngọt ngào? Tôi đã nói, bí mật là biết rằng cùng một sự tế trị có thể ngăn chặn corona vi-rút, hoặc cũng phải không phải, mà vấn đề là sự tế trị duy trì linh hồn chúng ta trong đó. Nói cách khác, nếu chúng ta cố gắng loại trừ Thiên Chúa khỏi sự tế trị của Ngài trước đau khổ, chúng ta hủy đi sự tế trị của Ngài để biến mọi thứ trở nên tốt đẹp hơn theo ý chúng ta.

Khước Từ Quyền Lựa Chọn Của Chúa Không Phải Là Tin Tức Tốt Lành

Sự tế trị tuyệt đối trong bệnh tật là sự tế trị dù ngay cả trong mất mát. Sự tế trị tuyệt đối trên sự sống là sự tế trị chiến thắng cả sự chết và mang lại cho các tín hữu một quê hương trên thiên đàng và Đấng Christ. Thật không ngọt ngào chút nào khi nghĩ về những vấn đề như Sa-tan, bệnh tật, sự phá hoại, số phận, cơ hội sẽ theo ta cho tận hết cuộc đời. Đó không phải là tin tốt lành.

Đức Chúa Trời tế trị mới là tin tốt lành. Tại sao? Bởi Ngài là Thánh và Công Bình và Nhân Từ. Ngài thấu hiểu mọi sự cách vô hạn. “Nơi Đức Chúa Trời có

sự khôn ngoan và quyền năng; mưu luận và thông minh đều thuộc về Ngài.” (Gióp 12:13) “Sự thông sáng của Ngài vô cùng vô tận.” (Thi thiên 147:5) “Ôi, sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 11:33) “Ngày nay các bậc cầm quyền trên trời nhận biết được sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời.” (Ê-phê-sô 3:10).

Không có gì làm Ngài ngạc nhiên, làm Ngài bối rối, hoặc làm Ngài thấy trở ngại. Sức mạnh vô hạn của Ngài nằm trong tay Ngài, bởi sự thánh khiết vô hạn cùng sự công bình và tốt lành. Và tất cả những điều đó ở trong lối sống của những người tin cậy Con của Ngài, Đức Chúa Giê-xu Christ. Những gì Đức Chúa Trời đã làm trong việc gửi Đức Chúa Giê-xu đến để chết cho tội nhân để họ có tất cả mọi thứ cần khi đối mặt với corona vi-rút.

Làm Thế Nào Để Đức Chúa Trời Đảm Bảo “Mọi Thứ” Cho Tội Nhân

Đây là sự kết nối. Trong sách Rô-ma 8:32 “Đức Chúa Trời đã không tiếc chính Con Ngài, nhưng hy sinh Con để cứu chúng ta, hẳn Ngài cũng sẽ ban cho chúng ta mọi sự luôn với Con Ngài. “Điều này có nghĩa là việc Đức Chúa Trời sẵn sàng gửi Con mình để bị đóng đinh và chịu chết thế thay cho vị trí của chúng ta là lời tuyên bố và xác nhận của Ngài rằng Ngài sẽ sử dụng tất cả sự

tể trị của mình để cho chúng ta tất cả “mọi sự.” “Ngài cũng sẽ ban cho chúng ta mọi sự luôn với Con Ngài.” Ý nghĩa: Ngài chắc chắn sẽ thực hiện điều đó. Điều đó được bảo đảm bằng chính huyết báu của Con Ngài.

Và “mọi sự” này là gì? Chúng là những thứ chúng ta cần để làm theo ý của Ngài, tôn vinh danh của Ngài, và trở nên an ninh trong sự hiện diện thỏa lòng của Ngài.

Ba câu sau, Phao-lô giải thích cách nó hoạt động trong hoàn cảnh thực tế của dịch corona vi-rút. Vậy chúng ta ứng dụng thế nào khi Đức Chúa Trời vô hạn, chúng nhận bằng máu để cung cấp cho chúng ta tất cả những thứ mà chúng ta gặp phải với corona vi-rút? Đây là những gì Ngài nói:

“Ai có thể phân cách chúng ta với tình yêu thương của Chúa Cứu Thế? Phải chăng hoạn nạn, gian khổ, bức hại, đói khát, trần truồng, nguy hiểm hay chết chóc (hoặc dịch bệnh Corona)?

Như Thánh Kinh đã ghi:

“Vì Chúa, mạng sống chúng tôi bị đe dọa suốt ngày; chúng tôi chẳng khác gì bầy chiên tại lò thịt”). Nhờ Chúa Cứu Thế yêu thương, chúng

ta thừa sức chiến thắng
tất cả.”

Không, trong tất cả những điều này “chúng tôi không chỉ là những người chinh phục thông qua người yêu thương chúng tôi.” (Rô-ma 8:35-37)

Đừng bỏ những từ ngữ đau đớn và đáng kinh ngạc này: “mạng sống chúng tôi bị đe dọa suốt ngày.” Điều đó có nghĩa là “mọi sự” mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, bởi vì Ngài đã không tiếc Con của Ngài, bao gồm việc đưa chúng ta an toàn qua cái chết. Hay như đề cập trong Rô-ma 8:38-39 “Vì tôi chắc rằng bất-kỳ sự chết, sự sống. . . chẳng có thể phân-rẽ chúng ta khỏi sự yêu-thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jê-sus-Christ, là Chúa chúng ta.”

Mong Muốn Xấu Xa Của Sa-Tan

Ngay cả khi Sa-tan khi ở trong xiềng xích, vẫn có thể nhúng tay vào cuộc chiến và cái chết của chúng ta, tuy Sa-tan không có quyền tối thượng. Sa-tan không thể làm tổn thương chúng ta nếu không có sự cho phép và giới hạn của Chúa, (Gióp 1:12; Lu-ca 22:31; 2 Cô-rinh-tô 12:7). Và cuối cùng, chúng ta đứng khi nói với Sa-tan những gì Giô-sép nói với anh em của mình, những người đã bán ông làm nô lệ: “Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi.” (Sáng thế ký 50:20) (NVB)

Hãy cẩn thận tránh không hiểu nhầm nó. Không nên nói là: “Đức Chúa Trời đã sử dụng nó cho mục đích tốt” hay “Đức Chúa Trời đã biến nó thành tốt.” Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Trời dụng ý làm điều ích lợi.” Ma-quỷ đã có một mục đích xấu xa. Đức Chúa Trời đã có một mục đích tốt. Chúa đã không bắt đầu chỉ xóa tội lỗi này đi phân nữa. Ngài đã có một mục đích, một ý nghĩa, ngay từ đầu. Ngay từ đầu, Ngài đã có ý định tốt.

Đây là chìa khóa để an ủi khi sự xấu xa của con người và sự xấu xa của Sa-tan kết hợp tạo ra sự đau khổ của chúng ta. Trong Đấng Christ, chúng ta có quyền nói với Sa-tan (hoặc với những kẻ xấu xa), “Bạn có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi.” Cả Sa-tan lẫn bệnh tật lẫn con người tội lỗi đều không có quyền tể trị. Chỉ có Chúa là có quyền đó. Và Ngài là tốt lành, khôn ngoan và làm chủ.

Không Chỉ Là Chim Sẻ, Mà Thậm Chí Là Từng Sợi Tóc

Chúa Giê-xu bày tỏ sự ngọt ngào về quyền tể trị của Đức Chúa Trời đối với các môn đệ của mình cũng như bất cứ ai một cách tuyệt vời:

“Hai con chim sẻ không phải chỉ bán được một đồng sao? Thế mà, không một con nào rơi xuống đất ngoài ý

muốn của Cha các con. Ngay cả tóc trên đầu các con cũng được đếm hết rồi. Vì vậy, đừng sợ, vì các con quý giá hơn nhiều chim sẻ.” (Ma-thi-ơ 10:29)

Không một con chim sẻ nào có thể rơi ngoài kế hoạch của Đức Chúa Trời. Không một con vi-rút nào di chuyển mà nằm ngoài kế hoạch của Đức Chúa Trời. Đây là sự tể trị tỉ mỉ. Và Chúa Giê-xu nói gì tiếp theo? Ba điều: Các con có giá trị nhiều hơn chim sẻ - Những sợi tóc trên đầu của các con đều được đếm - Đừng sợ.

Tại sao không? Bởi vì Chúa có chủ quyền trong từng vấn đề một, dù chúng ta sống hay chết – cũng đều bởi sự thánh khiết và công bình – sự tốt lành và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Trong Đấng Christ, chúng ta không phải là những con tốt của Ngài. Chúng ta là những đứa con đáng quý của Ngài. Bạn có nhiều giá trị hơn nhiều so với chim sẻ.

Đây là bí mật được đề cập trước đó: biết rằng cùng một sự tể trị có thể ngăn chặn corona vi-rút, nhưng không phải, bèn là là sự tể trị nhằm duy trì trên linh hồn chúng ta. Và không chỉ duy trì, mà còn cho chúng ta nhận thấy rằng tất cả mọi thứ, dù cay đắng hay ngọt bùi, tất cả đều kết hợp với nhau để làm ích lợi cho chúng ta, tạo nên những điều tốt đẹp cho những người yêu mến Đức Chúa Trời và được kêu gọi trong Đấng Christ (Rô-ma 8:28-30).

Vấn Bất Diệt Cho Đến Khi Công Việc của Ta Hoàn Tất

Chính sự tự tin vững chắc như đá này đã làm vững lòng những người trong Đấng Christ khi đối mặt với cái chết cách đây hai nghìn năm. Lẽ thật về Đức Chúa Trời toàn tri và sự tể trị tốt lành của Ngài là sức mạnh vững vàng cho hàng ngàn Cơ đốc nhân trong sự hy sinh của tình yêu.

Ví dụ, Henry Martyn, nhà truyền giáo đến Ấn Độ và Ba Tư, người đã chết vì bệnh dịch hạch (như corona vi-rút) khi ông ba mươi một tuổi (ngày 16 tháng 10 năm 1812), đã viết trong cuốn hành trình của mình vào tháng 1 năm 1812:

Đối với tất cả những gì đang diễn ra, năm nay là điều nguy hiểm hơn bất kỳ điều gì tôi đã thấy; nhưng nếu tôi sống để hoàn thành quyển Kinh Thánh Tân Ước bằng tiếng Ba Tư, cuộc sống của tôi sau đó sẽ ít quan trọng hơn. Nhưng dù sự sống hay cái chết là của tôi, xin danh Đấng Christ có thể được tỏa sáng qua tôi! Nếu Ngài có việc để tôi làm, tôi không thể chết.

Điều này thường được diễn giải như là “Tôi không thể chết cho đến khi công việc Đấng Christ giao cho tôi

được hoàn thành.” Điều này là hoàn toàn đúng. Và nó dựa thẳng vào thực tế rằng sự sống và cái chết nằm trong tay của Đức Chúa Trời, Đấng có quyền tể trị trên chúng ta. Thật vậy, toàn bộ lẽ phải của Đấng Christ nằm trong tay Ngài. Bảy năm trước, Martyn, ở tuổi hai mươi bốn, đã viết:

Nếu Thiên Chúa không phải là Đấng Tể Trị của vũ trụ, quả thật tôi sẽ đau khổ biết bao! Nhưng bởi Chúa ngự trị, hồi trái đất hãy vui mừng. Và lẽ phải từ Đấng Christ sẽ đắc thắng. Hồi linh hồn của tôi, hãy vui mừng trong tương lai.³

PHẦN 2

ĐỨC CHÚA TRỜI ĐANG LÀM GÌ QUA CORONA VI-RÚT?

Những Suy Tư Trước Khi Nhìn Thấy Và Nhận Diện

Nếu chúng ta không chối bỏ sự tể trị của ĐỨC CHÚA TRỜI trên dịch bệnh, thì, thực sự, Ngài cai quản “mọi sự theo mục đích Ngài muốn,” (Ê-phê-sô 1:11) và nếu sự bùng phát corona vi-rút này dù đem đến tất cả sự tàn phá, thì nó vẫn là tốt lành, thánh khiết, công bình, và được thực hiện bởi sự khôn ngoan, vậy thì Ngài đang làm gì? Mục đích của Ngài là gì?

Đừng Nhờ Cậy Con Người

Điều đầu tiên để nói, trước khi cố gắng trả lời câu hỏi này, đó là, so với sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, ý kiến của tôi không có giá trị gì. Bạn cũng vậy. Những gì chúng ta nghĩ, trong đầu của chúng ta, có rất ít ý nghĩa. Kinh thánh nói rằng, “Kẻ nào tin-cậy nơi lòng mình là kẻ ngu-muội.” (Châm ngôn 28:26) Thay vào đó, chúng ta được nói, “Hãy hết lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va; chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con.” (Châm ngôn 3:5)

Con người chúng ta là hữu hạn, tội lỗi, ảnh hưởng bởi điều kiện văn hóa và được định hình (và sai lầm) bởi gen và lịch sử cá nhân của chúng ta. Từ trái tim và tâm trí và miệng của chúng ta đến mọi cách tự hợp lý hóa sự thỏa mãn cho sở thích của chúng ta. Vì vậy, sẽ thật khôn ngoan khi chúng ta chú ý đến nhà tiên tri Ê-

sai khi ông nói, “Đừng tin cậy loài người là loài chỉ có hơi thở trong mũi. Họ có giá trị gì đâu?” (Ê-sai 2:22)

Nó có phải là kiêu căng khi tôi viết cuốn sách này, chứ đừng nói đến một phần có tiêu đề, “Chúa đang làm gì thông qua corona vi-rút?”

Không. Nó không là tự phụ. Không phải nếu đó là lời Đức Chúa Trời đã nói trong Kinh thánh Cơ đốc giáo. Không phải nếu đó là điều mà Đức Chúa Trời đã hạ mình xuống để nói bằng ngôn ngữ của con người để chúng ta có thể thực sự (mặc dù một phần) biết Ngài và đường lối của Ngài. Không phải nếu đó là những lời của Phao-lô là sự thật: “Ngài đã rải ra đầy-dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn-goan thông-sáng, khiến chúng ta biết sự mầu-nhiệm của ý-muôn Ngài” (Ê-phê-sô 1:8-9). Như Phao-lô nói, “khi đọc điều này bạn có thể cảm nhận được cái nhìn sâu sắc của tôi về lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ (Ê-phê-sô 3:4, cách dịch của tôi).

Chúa không im lặng về những gì Ngài đang làm trong thế giới này. Ngài đã ban cho chúng ta Kinh thánh. Trong chương 2, tôi đã chỉ ra một số lý do mà chúng ta có thể tin Kinh thánh là từ Chúa. Vì vậy, mục tiêu của tôi không phải là mơ về những ý tưởng về những gì Chúa có thể đang làm. Mục đích của tôi là lắng nghe lời của Ngài trong Kinh thánh và gởi gắm lại bạn những gì tôi nghe được.

Thật Khó Dò Xét Được Đường Lối Ngài

Một điều nữa tôi nên nói trước khi tôi cố gắng trả lời câu hỏi, “Chúa đang làm gì?” là Ngài luôn luôn làm một tỷ điều mà chúng ta không biết:

“Hỡi Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời
tôi,
công-việc lạ-lùng Chúa đã làm,
và những tư-tưởng của Chúa hướng
cùng chúng tôi, thật là nhiều, không
thể sắp-đặt trước mặt Chúa; nếu tôi
muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến,
thật lấy làm nhiều quá không thể đếm
được (Thi-thiên 40:5)

Không chỉ các thiết kế của Ngài trong trường hợp corona vi-rút vượt quá khả năng chúng ta; bởi chúng, theo nhiều cách, không thể hiểu được. “Ôi! Sự giàu có, khôn ngoan và hiểu biết của Đức Chúa Trời thật sâu nhiệm biết bao! Sự phán xét của Ngài làm sao biết được, đường lối Ngài làm sao hiểu được! “(Rô-ma 11:33)(VIE2010). Nhưng khi Phao-lô viết điều đó, ông đã không nói, “Hãy đóng quyển Kinh thánh của bạn lại và tạo nên hiện thực của riêng bạn.”

Trái lại, những lời nói về một Đức Chúa Trời không thể hiểu được đã được viết như một cao trào cho mười một chương của những tin tức vĩ đại nhất trên thế

giới, tất cả đều được viết theo cách hiểu được. Chẳng hạn, khi Phao-lô chạm đến sự không thể tránh khỏi của sự thống khổ, ông nói:

“Chúng ta cũng vui trong cảnh khổ, vì cảnh khổ dạy chúng ta nhẫn nhục. Nhẫn nhục rèn luyện cá tính, cá tính đưa tới hi vọng. Hi vọng ấy sẽ không làm chúng ta thất vọng vì Thượng Đế đã trút đầy tình yêu của Ngài vào lòng chúng ta qua Thánh Linh mà Ngài đã cho chúng ta.” (Rô-ma 5:3-5)(BPT)

“Hiểu biết!” Phúc Âm viết rằng chúng ta có thể biết những điều mà Thiên Chúa đã tiết lộ. Đặc biệt là về sự thống khổ bao gồm cả sự bùng phát corona vi-rút này. Vì vậy, khó dò xét được đường lối Ngài có nghĩa là Chúa luôn làm nhiều hơn những gì chúng ta có thể nhìn thấy và thậm chí những gì chúng ta còn không thấy, chúng ta sẽ không thấy nếu Ngài không tiết lộ điều đó.

Nhìn Vào Thực tế

Vì vậy, công việc của tôi ở đây không phải là tưởng tượng, như trong bài hát hay của John Lennon, ông nói với chúng ta hãy tưởng tượng rằng ở đó không có thiên đường, không có địa ngục, mà chỉ có bầu trời. Và sau đó ông nói rằng tưởng tượng như vậy là dễ dàng. Thử xem. Đúng.

Thật dễ dàng. Một việc làm quá dễ dàng. Nhưng các corona vi-rút đòi hỏi thực tế khó khăn, không dễ tưởng tượng. Chúa và lời nói của Ngài là thực tế mà chúng ta cần, là vàng đá dưới chân chúng ta. Vì thế, mục đích của tôi ở đây là chỉ vào thực tế, chứ không tạo ra thực tế. Mục đích của tôi là lắng nghe những gì Chúa đã nói, và khẳng định thực tế hơn là tưởng tượng nó. Tôi sẽ chỉ ra những gì Kinh thánh dạy và sau đó thực hiện các kết nối với corona vi-rút. Phần của bạn là phán đoán những gì là đúng.

Tôi nói điều đó bởi vì nó giống như những gì Chúa Giê-xu đã nói về việc “diễn giải thời điểm hiện tại.” Ngài phẫn nộ rằng con người có thể sử dụng lý trí của họ để hiểu được thời tiết nhưng không phải là để hiểu công việc thiêng liêng của Đức Chúa Trời trong lịch sử:

“Hỡi những kẻ đạo đức giả! Nhìn những hiện tượng của trời đất, các ngươi có thể giải đoán những gì sẽ xảy đến, tại sao khi nhìn thời đại này các ngươi lại không biết giải đoán? Tại sao các ngươi không tự mình phán đoán, để xem điều gì là đúng?” (Lu-ca 12: 56-57) (BD2011)

Vì vậy, hy vọng của tôi là bạn sẽ yêu cầu sự giúp đỡ của Chúa, hãy nhìn vào lời Chúa, và tự mình phán đoán điều gì là đúng. Tôi hy vọng bạn sẽ kiểm tra những gì tôi nói trong Kinh thánh (1Giăng 4:1), và giữ vững điều gì là tốt (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21).

Sáu Con Đường Để Theo Dõi

Nhiều trang vừa qua có thể được viết về mỗi điều trong sáu câu trả lời tôi sẽ đưa ra cho câu hỏi “Chúa đang làm gì thông qua corona vi-rút?” Nhưng với sự cấp bách thời gian, tôi sẽ không giành thời gian cho việc đó. Tôi sẽ chỉ đưa ra những con đường lẻ thật của Kinh Thánh mà tôi hy vọng bạn sẽ theo đuổi sau khi bạn đóng cuốn sách này. Tôi ao ước chúng ta có thể đi bộ xuống những con đường này cùng nhau. Nhưng tôi phải để lại những điều đó cho bạn. Chúa có thể sẽ hướng dẫn bạn.

Đức Chúa Trời đang làm gì thông qua corona vi-rút?

Hình Ảnh Suy Đòi Của Đạo Đức

Câu Trả Lời Thứ 1

Chúa đưa sự bùng phát corona vi-rút vào trong thế giới, cũng như tất cả các thiên tai khác, một bức tranh thế giới vật chất bày tỏ sự kinh hoàng về đạo đức và sự xấu xa về tâm linh của tội lỗi đang coi thường

Chúa

SỰ THẬT LÀ, TỘI LỖI - LÀ LÍ DO của sự tồn tại của tất cả sự khốn khổ về thể xác. Chương thứ ba của Kinh thánh mô tả việc xâm nhập của tội lỗi vào thế giới. Nó cho thấy tội lỗi là nguồn gốc của sự tàn phá và khốn khổ toàn cầu (Sáng thế 3:1-19). Phao-lô tóm tắt nó trong Rô-ma 5:12: “Nhu vậy bởi một người, tội lỗi đã vào thế gian, rồi bởi tội lỗi, sự chết đã xâm nhập, và như thế sự chết đã lan tràn đến mọi người, vì mọi người đều đã phạm tội.”

Thế giới đã bị tan vỡ kể từ đó. Tất cả vẻ đẹp của nó được đan xen với cái ác, thảm họa, bệnh tật và sự tuyệt vọng. Đức Chúa Trời đã tạo ra nó hoàn hảo. “Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt-lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.” (Sáng 1:31) Nhưng từ khi nhân loại rơi vào tội lỗi cho đến tận ngày nay, lịch sử, với tất cả những điều kỳ diệu của nó, là một băng chuyền của sự chết.

Sự Sa Ngã Chịu Sự Phán Xét

Kinh thánh không xem sự sa ngã này chỉ là tự nhiên, mà là sự phán xét của Thiên Chúa đối với một thể giới thối đẽm tội lỗi. Ở đây, cách Phao-lô mô tả những ảnh hưởng của sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với thế giới vì tội lỗi:

Vì vạn vật đã lệ thuộc sự rửa sả của Đức Chúa Trời. Dù không muốn, nhưng do Đấng muốn chúng lệ thuộc, với hy vọng, vạn vật được giải thoát khỏi (nô lệ) cho sự chết và hư nát, để chung hưởng với vinh quang của con cái Đức Chúa Trời. Mãi đến ngày nay, vạn vật đều rên rỉ quằn quại vì đau đớn quá đỗi. (Rô-ma 8:20-22) (KTHD) (bản NVB có thêm chữ “nô lệ”)

Sự Hư nát. Nô lệ cho sự chết. Rên rỉ quằn quại. Đây là những hình ảnh về sự tàn phá và khốn khổ toàn cầu kể từ khi tội lỗi xâm nhập vào thế giới. Phao-lô nói rằng sự tàn phá này là do Phán xét của Đức Chúa Trời: “Vạn vật đã bị bắt phục cho sự chết và hư không...bởi có đấng bắt phục, chẳng bởi tự ý mình” (8:20). Không phải Sa-tan đã bắt phục trong hy vọng. Không phải A-đam đã bắt phục trong hy vọng, mà chính Chúa đã bắt phục. Như Phao-lô đã nói trong Rô-ma 5:16, “sự phán xét một người phạm tội đưa đến hình phạt.”

Ngay cả Con Cái Chúa Cũng Chịu Dưới Sự Phán Xét

Để chắc chắn, đoạn văn này chứa đầy hy vọng, “đặng dự phần trong sự tự-do vinh-hiến của con-cái Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 8:21) Chúa có một kế hoạch tuyệt vời cho một sáng tạo mới, nơi mà “Ngài sẽ lau ráo đi nước mắt họ.” (Khải huyền 21: 4) Nhưng bây giờ, tất cả chúng ta đều ở dưới sự phán xét của Ngài. Ngài đã khiến cả thế giới phải lệ thuộc sự chết, thảm họa và khốn khổ.

Vâng, ngay cả những đứa con của Ngài, những người mà Ngài đã “định trước...để nhận con nuôi,” (Ê-phê-sô 1:5) được cứu bởi dòng huyết Ngài (Ê-phê-sô 1:7), và được chỉ định cho sự sống đời đời (Ê-phê-sô 1:18)—ngay cả khi chúng ta đau khổ và chết vì sự phán xét của Chúa trong sự sa ngã. “Lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh-Linh, cũng than-thở trong lòng, đang khi trông-đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu-chuộc thân-thể chúng ta vậy.” (Rô-ma 8:23). Khi cơ đốc nhân bị cuốn đi trong sóng thần. Cơ đốc nhân bị giết trong các cuộc tấn công khủng bố. Cơ đốc nhân bị corona vi-rút.

Sự Thánh Hóa, Không Phải Trừng Phạt

Sự khác biệt đối với các Cơ đốc nhân, những người nhận biết Đấng Christ như là kho báu tối cao của họ—thì sự trải nghiệm của chúng ta về sự bại hoại này

không phải là sự kết án. “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán-phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus-Christ.” (Rô-ma 8: 1) Nỗi đau đối với chúng ta là sự thánh hóa, không phải trừng phạt.

“Đức Chúa Trời không định chúng ta cho sự phần nộ.” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5: 9) Chúng ta cũng sẽ chết vì bệnh tật và bởi thảm họa như tất cả mọi người. Nhưng đối với những người ở trong Đấng Christ, thì cái “nọc” của sự chết đã bị xóa. (1 Cô-rinh-tô 15:55) “Sự chết là điều ích lợi.” (Phi-líp 1:21) Qua đời là “muốn đi cùng với Đấng Christ” (Phi-líp 1:23).

Sa-tan Là Có Thật và Bị Giới Hạn

Khi tôi lần theo dấu vết sự khốn khổ của thế giới này trở lại với phán quyết của Đức Chúa Trời, tôi không thể nhắm mắt khước từ trước sự thật rằng Sa-tan có liên quan đến sự khốn khổ toàn cầu của chúng ta. Kinh thánh gọi hắn là “thần của đời này” (2 Cô-rinh-tô 4:4), và là “kẻ cai trị thế gian này,” (Giăng 12:31) và là “vua cầm quyền chốn không trung.” (Ê-phê-sô 2:2) Sa-tan đã từng là “kẻ giết người từ ban đầu.” (Giăng 8:44) Sa-tan trói buộc và áp bức nhiều người bởi bệnh tật. (Lu-ca 13:16; Công vụ 10:38)

Nhưng Sa-tan ở trong sự xiềng xích. Dây xích nằm trong tay Chúa. Sa-tan không hành động mà không có sự cho phép của Chúa. Sa-tan chỉ hành động với sự cho

phép và giới hạn (Gióp 1:12; 2: 6; Lu-ca 22:31; 2 Cô-rinh-tô 12:7). Đức Chúa Trời cuối cùng quyết định mức độ thiệt hại của Sa-tan. Sa-tan không tách rời khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời. Sa-tan phục vụ cho sự phán xét đó cách vô tình.

Câu Hỏi Then Chốt

Bây giờ đây là câu hỏi mang ý nghĩa của corona vi-rút vào trọng tâm sâu sắc hơn. Tại sao Đức Chúa Trời đưa ra một phán xét trên vật chất thế giới cho một tội ác của đạo đức? A-đam và Ê-va đã khinh thường Đức Chúa Trời. Trái tim họ quay lưng lại với Ngài. Họ dành lấy sự khôn ngoan của riêng mình thay cho sự khôn ngoan của Ngài. Họ đã chọn sự độc lập hơn niềm tin. Sự bất chấp và sở thích và sự lựa chọn này là một tội ác tâm linh lẫn đạo đức. Đó là tội lỗi trong linh hồn trước tiên, không phải trong cơ thể. Đó là mối liên hệ với Chúa, không phải con người.

Nhưng để đáp lại cuộc nổi loạn về đạo đức và tâm linh, Thiên Chúa đã khiến thế giới vật chất phải chịu thảm họa và đau khổ. Tại sao? Tại sao Ngài không cho phép thế giới vật chất theo trật tự tốt đẹp nhưng mang lại sự khôn khổ cho tâm hồn con người, dù đó là nơi mà tất cả đều đã bắt đầu?

Câu Trả Lời

Đây là gợi ý của tôi: Chúa đặt thế giới vật chất dưới một sự rửa sạch để những nỗi kinh hoàng về thể xác mà chúng ta thấy được xung quanh như bệnh tật và thiên tai, sẽ trở thành một bức tranh sống động bày tỏ về tội lỗi khủng khiếp như thế nào. Nói cách khác, thế giới vật chất xấu xa là một thí dụ, một vở kịch, một biển báo chỉ dẫn cho sự nổi giận của Chúa với đạo đức của những lần nổi loạn chống lại Thiên Chúa.

Tại sao điều đó có thể phù hợp? Bởi vì trong quan niệm hiện tại của chúng ta, sau khi bị sa ngã và bị che mờ bởi tội lỗi, chúng ta không thể thấy hay cảm nhận được tội lỗi đáng ghét chống lại Thiên Chúa như thế nào. Hầu như không có ai trên thế giới cảm thấy nỗi kinh hoàng khi thích những thứ khác hơn Chúa. Liệu có ai mất bất kỳ giấc ngủ nào khi tỏ sự coi thường hàng ngày của chúng ta đối với Đức Chúa Trời bằng cách nhìn biết và thách thức Ngài?

Ôi, nhưng làm thế nào chúng ta cảm thấy nỗi đau thể xác của chúng ta! Chúng ta có thể trở nên phần nộ như thế nào nếu Chúa chạm vào cơ thể chúng ta! Chúng ta có thể không đau buồn về cách chúng ta hạ thấp Chúa mỗi ngày trong trái tim của chúng ta. Nhưng hãy để corona vi-rút đến và đe dọa cơ thể chúng ta, và Ngài gây sự chú ý cho chúng ta. Hay Ngài có thật sự làm không? Nỗi đau thể xác là tiếng kèn Đức Chúa Trời nổ

vang để nói với chúng ta rằng có một cái gì đó sai lầm khủng khiếp trên thế giới. Bệnh tật và dị dạng là những bức tranh Đức Chúa Trời vẽ nên trong cõi vật chất của tội lỗi giống như trong cõi tâm linh.

Và đó là sự thật, mặc dù ngay cả một số người tin kính nhất thế giới cũng mắc phải những căn bệnh và dị tật đó. Tai họa là những bản phác thảo của Đức Chúa Trời về những gì tội lỗi đáng phải chịu và một ngày nào đó nó sẽ nhận được sự phán xét tội tệ hơn gấp ngàn lần. Chúng là những lời cảnh báo. Chúng là những lời cảnh tỉnh để thấy sự kinh hoàng về đạo đức và sự xấu xa về tâm linh tội lỗi đã chống lại Thiên Chúa.

Liệu tất cả chúng ta có thể nhìn thấy và cảm thấy ghê tởm, xúc phạm, gớm ghiếc như thế nào khi đối xử với Đấng Tạo Hóa của chúng ta với sự khinh miệt, phớt lờ Ngài và không tin tưởng Ngài và hạ thấp Ngài, ít chú ý đến Ngài hơn cả kiểu tóc của chúng ta .

Chúng ta cần phải thấy điều này, và cảm nhận điều này, hoặc chúng ta sẽ không hướng về Đấng Christ để được cứu thoát khỏi sự xấu xa của tội lỗi. Chúng ta có thể khóc để thoát khỏi hình phạt của tội lỗi. Nhưng liệu chúng ta sẽ thấy và ghét sự hạ thấp, xấu xa về đạo đức của tội lỗi? Nếu chúng ta không xấu xa, thì Đức Chúa Trời đã không cần cung cấp những hình ảnh miêu tả sống động về nó trong sự khốn khổ về thể xác - như corona vi-rút. Vì vậy, Thiên Chúa đang thương xót và

hét lên với chúng ta trong những ngày này: Hãy thức dậy! Tội lỗi chống lại Đức Chúa Trời là như thế này! Thật kinh khủng và xấu xí. Và nguy hiểm hơn nhiều so với corona vi-rút.

Thông Điệp Phán Xét Từ Trời Một Cách Rõ Ràng

Câu Trả Lời Thứ 2

Một số người sẽ bị nhiễm vi-rút như một bản án cụ thể từ Thiên Chúa vì thái độ và hành động tội lỗi của họ.

SỰ THẬT VỀ TẤT CẢ TÌNH TRẠNG KHỐN KHỔ là kết quả của sự sa ngã, là kết quả của sự xâm nhập của tội lỗi hạ thấp Đức Chúa Trời vào trong thế giới này - không có nghĩa là tất cả những đau khổ cá nhân là một bản án cụ thể cho tội lỗi cá nhân. Chẳng hạn, sự đau khổ của Gióp không phải do những tội lỗi cụ thể của ông ta. Câu đầu tiên của cuốn sách đó cho thấy rõ điều này: “Gióp...là người trọn vẹn và ngay thẳng, một người kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.” (Gióp 1:1)

Và như chúng ta đã thấy trước đó, con cái của Đức Chúa Trời trải nghiệm nhiều từ sự phán xét của Ngài rất cụ thể. Sứ đồ Phi-e-rơ gọi nó như thế này:

Vì thời phán xét đã đến, bắt đầu từ nhà của Đức Chúa Trời, và nếu chúng ta bị phán xét trước nhất, thì số phận cuối cùng của những người không vâng phục Tin Lành của Đức Chúa Trời sẽ ra sao? Và “Nếu những người công chính còn khó

được cứu, thì những kẻ gian ác và những kẻ tội lỗi sẽ như thế nào?” (1 Phi-e-rơ 4:17-18)

Đối với “nhà của Đức Chúa Trời,” thì phán quyết này từ Thiên Chúa là thanh lọc chứ không phải trừng phạt - không trừng trị. Vì vậy, không phải tất cả đau khổ là do những phán xét cụ thể của Đức Chúa Trời về những tội lỗi cụ thể. Tuy nhiên, đôi khi Thiên Chúa sử dụng bệnh tật để đưa ra những phán xét đặc biệt đối với những người từ chối Ngài và tự hiến mình cho tội lỗi.

Ví Dụ Những Phán Xét Cụ Thể Đối Với Tội Lỗi Cụ Thể

Tôi sẽ đưa ra hai ví dụ về những đánh giá cụ thể về những tội lỗi cụ thể. Trong Công vụ 12, vua Hê-rốt đã tự tôn cao mình bằng cách cho phép mình được gọi là một vị thần. “Lập tức một thiên sứ của Chúa đánh vua ngã bệnh vì vua đã giành vinh quang của Đức Chúa Trời mà nhận sự thờ lạy của dân chúng. Vua bị trùng đục mà chết.” (Công vụ 12:23) Đức Chúa Trời có thể làm điều đó với tất cả những người tự thể hiện chính mình. Điều đó có nghĩa là chúng ta nên ngạc nhiên khi nhiều người cai trị của chúng ta không chết mỗi ngày dù sự kiêu ngạo của họ trước Chúa và con người. Sự kiểm chế của Chúa là một sự thương xót lớn.

Một ví dụ khác là tội lỗi của quan hệ tình dục đồng giới. Trong Rô-ma 1:27, sứ đồ Phao-lô nói, “Đàn ông cũng bỏ liên hệ tự nhiên với đàn bà mà luyện ái lẫn nhau theo lối tình dục đồng giới đáng ghê tởm, để rồi chịu hình phạt xứng đáng với thói hư tật xấu của mình.” Đó là hình phạt trực tiếp, “sự đau đớn trong bản thân” họ về tội lỗi.

Đây là “một hình phạt trực tiếp” ví dụ về sự phán xét của Đức Chúa Trời mà chúng ta thấy trong Rô-ma 1:18, trong đó nói rằng, “Những người vô đạo, bất công, bất nghĩa, xuyên tạc sự thật, sẽ bị Đức Chúa Trời hình phạt.” Do đó, trong khi không phải tất cả đau khổ là một bản án cụ thể cho những tội lỗi cụ thể nào đó, nhưng cũng có một số ít là như vậy.

Hãy Để Mọi Linh Hồn Tra Xét

Do đó, corona vi-rút không bao giờ là một hình phạt rõ ràng và đơn giản đối với bất kỳ người nào. Cả những Cơ đốc nhân được yêu thương nhất, tràn đầy tâm linh, được tha thứ tội lỗi qua Đấng Christ, thì vẫn có thể chết vì dịch corona vi-rút. Nhưng sẽ hiểu thật hợp lý khi mỗi người trong chúng ta dò xét tấm lòng của chính mình để nhận biết rằng, sự đau khổ của chúng ta chỉ là sự phán xét của Chúa trên cách chúng ta sống.

Nếu chúng ta đến với Đấng Christ, chúng ta có thể biết rằng sự đau khổ của chúng ta không phải là sự phán xét mang tính trừng phạt của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể biết điều này bởi vì Chúa Giê-xu đã nói, “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai nghe lời ta mà tin Đấng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán-xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống.” (Giăng 5:24) “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán-phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-xu Christ.” (Rô-ma 8:1) Đó là Ngài kỷ luật chúng ta, không phải hủy diệt chúng ta. “Vì Chúa sửa-phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt.” (Hê-bơ-rơ 12:6).

Đánh Thức Chúng Ta Cho Lần Trở Lại Thứ Hai

Câu Trả Lời Thứ 3

Corona Vi-rút là một lời cảnh tỉnh được Chúa Ban cho để sẵn sàng cho lần trở lại của Đấng Christ.

MẶC DÙ LỊCH SỬ của hội thánh Cơ đốc giáo tràn ngập những dự đoán thất bại về ngày tận thế, nhưng có một sự thật rằng vẫn đúng là Chúa Giê-xu Christ sẽ trở lại. “Hỡi người Ga-li-lê, sao các ngươi đứng ngóng lên trời làm chi? Jê-sus này đã được cất lên trời khỏi giữa các ngươi, cũng sẽ trở lại như cách các ngươi đã thấy Ngài lên trời vậy.” (Công-vụ 1:11)

Khi Ngài đến, Ngài sẽ phán xét thế giới:

“Khi Con người ngự trong sự vinh-hiến mình mà đến với các thiên-sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngôi vinh-hiến của Ngài. Muôn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người này với người khác ra, như kẻ chăn chiên chia chiên với dê ra.” (Ma-thi-ơ 25:31)

Đối với những người chưa sẵn sàng gặp Đấng Christ ngày đó sẽ đến đột ngột như một cái bẫy:

“Phải thận trọng! Đừng buông mình vào đời sống phóng dăng, say sưa, bận tâm lo lắng việc đời này, để khi ngày ấy đến, các con khỏi bị bất ngờ như mắc bẫy.” (Lu-ca 21:34)

Những Con Đau Đẽ

Chúa Giê-Xu cho biết sẽ có những dấu hiệu về sự đến của Ngài như—các cuộc chiến tranh, nạn đói và động đất (Ma-thi-ơ 24:7). Ngài gọi những dấu hiệu này là cơn đau đẽ (bắt đầu sự tai hại) (Mat-thi-ơ 24:8). Hình ảnh là trái đất như một người phụ nữ chuyễn dạ sanh, cố gắng sanh ra thế giới mới, mà Chúa Giê-xu sẽ tạo ra khi Ngài đến.

Phao-lô đã chọn hình ảnh này trong Rô-ma 8:22 và kể lại những cơn đau đẽ với tất cả những tiếng rên rỉ của thời đại này. Tất cả những khổ sở của thảm họa và bệnh tật (như corona vi-rút)

Ông nhìn thấy chúng ta trong căn bệnh của mình như là một phần của cơn đau đẽ của thế giới. Chúng ta rên rỉ khi chúng ta chờ đợi sự cứu chuộc cho thân xác của chúng ta khi Chúa Giê-xu đến, khi Ngài sẽ khiến cho người chết sống lại và ban cho chúng ta những thân thể mới, vinh quang (Phil. 3:21)

“vạn vật được giải thoát khỏi sự chết và hư nát, để chung hưởng với vinh quang của con cái Đức Chúa Trời. Mãi đến ngày nay, vạn vật đều rên rỉ quằn quại vì đau đớn quá đỗi. Chẳng riêng gì vạn vật, chính chúng ta, những người nhận lãnh Chúa Thánh Linh—một bằng chứng về vinh quang tương lai—cũng phải âm thầm than thở đang khi thiết tha mong đợi ngày được hưởng trọn quyền làm con Đức Chúa Trời, trong thân thể mới Ngài đã hứa cho chúng ta.” (Rô-ma 8:21-23)

Hãy Tỉnh Thức!

Quan điểm của tôi là thế này: Chúa Giê-xu muốn chúng ta trải nghiệm những cơn đau giống như khi sinh nở (bao gồm cả corona vi-rút) như những lời nhắc nhở và cảnh báo rằng Ngài đang đến và chúng ta cần phải sẵn sàng.” Các con phải luôn luôn sẵn sàng vì Con Người sẽ đến vào giờ các con không ngờ.” (Ma-thi-ơ 24:44)

Bạn không phải là người thiết lập ngày để thực hiện những gì Chúa Giê-xu nói. Và điều Ngài nói là không thể nhầm lẫn: “Các con phải đề phòng, cảnh giác, vì không biết Ta đến giờ nào!... các con phải cảnh giác! Vì các con không biết giờ nào chủ nhà trở lại...Lời Ta dặn các con, Ta cũng nói với mọi người: Phải cảnh giác chờ đợi Ta trở lại!”(Mác 13:33-37)

Thông điệp rất rõ ràng. Tỉnh thức. Tỉnh thức. Tỉnh thức. Và những nỗi đau thai nghén của thế giới trở nên tự nhiên có ý nghĩa cho thông điệp này. Nhưng, ôi, bao nhiêu người vẫn chưa tỉnh! Đối với tất cả các hành động điên cuồng của họ, họ đang ngủ say trước sự xuất hiện của Đức Chúa Giê-xu Christ. Sự nguy hiểm là rất lớn. Và corona vi-rút là một lời cảnh tỉnh đầy thương xót để chúng ta sẵn sàng.

Cách để sẵn sàng là đến với Chúa Giê-xu Christ, nhận sự tha thứ cho tội lỗi và bước đi trong ánh sáng

của Ngài. Sau đó, bạn sẽ nằm trong số những người “không ở trong bóng tối đến nỗi ngày ấy bất ngờ đến với anh chị em như kẻ trộm. Vì tất cả anh chị em đều là con cái của ánh sáng, nhưng hãy cảnh giác và tỉnh thức. Vì Đức Chúa Trời đã không định cho chúng ta bị con thình nộ nhưng được hưởng ơn cứu rỗi bởi Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta.” (1Tê-sa-lô-ni-ca 5:4-10) (KTHD)

Sửa Chúng Ta Lại Với Giá Trị Vô Hạn Của Đấng Christ

Câu Trả Lời Thứ 4

Các corona vi-rút là tiếng sấm sét của Thiên Chúa kêu gọi tất cả chúng ta hãy ăn năn và sắp xếp lại cuộc sống của chúng ta với giá trị vô hạn của Đấng Christ.

CORONA VI-RÚT không phải là độc nhất như một lời kêu gọi ăn năn. Trên thực tế, tất cả các thảm họa thiên nhiên, dù lũ lụt, nạn đói, cào cào, sóng thần hay bệnh tật đều là những kêu gọi đau đớn và thương xót của Chúa.

Chúng ta thấy điều này từ cách Chúa Giê-xu phản ứng về những tai nạn trong Lu-ca 13:1-5(NVB):

“Chính lúc ấy, có vài người ở đó thuật cho Đức Giê-xu nghe vụ Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê lấy máu trộn với tế lễ của họ. Ngài đáp: “Các người tưởng những người Ga-li-lê ấy phạm tội nặng hơn tất cả đồng hương họ nên bị tàn sát sao? Ta bảo thật, không phải đâu! Nhưng nếu các người chẳng ăn năn thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy. Hoặc mười tám người kia bị tháp Si-lô-ê đổ xuống đè chết, các người

tường họ phạm tội nặng hơn dân chúng Giê-ru-sa-lem sao? Ta bảo thật, không phải đâu! Nhưng nếu các người chẳng ăn năn, thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy.”

Phi-lát đã tàn sát những người thờ phượng trong đền thờ. Tòa tháp ở Si-lô-ê đã sụp đổ và giết chết mười tám người ngoài cuộc. Một tai nạn là thành quả của sự gian ác của con người. Đối với chuyện khác thì rõ ràng vẫn là một tai nạn.

Ý Nghĩa Của Thiên Tai – Cho Bạn

Đám đông muốn biết từ Chúa Giê-xu, “Ý nghĩa của điều này là gì? Đó có phải là một hành động phán xét cụ thể của Chúa về tội lỗi cụ thể không?” Câu trả lời của Chúa Giê-xu thật tuyệt vời. Ngài rút ra một ý nghĩa từ những tai nạn liên quan đến tất cả mọi người, không chỉ những người đã chết. Trong cả hai trường hợp, Ngài nói, “Không, những người bị Phi-lát giết hại và những người bị nghiền nát dưới tháp không phải là người phạm tội tồi tệ hơn so với –các người.”

Các người? Tại sao Ngài lại đưa ra tội lỗi của họ? Họ đã không hỏi về ý kiến của Ngài về tội lỗi của họ. Họ tò mò về những người khác. Họ muốn biết những thảm họa có ý nghĩa gì đối với các nạn nhân, không phải cho phần còn lại của bọn họ.

Đó là những gì khiến cho Chúa Giê-xu đưa ra câu trả lời tuyệt vời trên. Về bản chất, Ngài nói rằng ý nghĩa của những thảm họa này là dành cho tất cả mọi người. Và thông điệp là “Ăn năn, hay hư mất.” Ngài nói điều đó hai lần: “Nhưng nếu các ngươi chẳng ăn năn thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy.” (Lu-ca 13:3) “Nhưng nếu các ngươi chẳng ăn năn thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy” (13:5).

Lời Kêu Gọi Yêu Thương Khi Thời Gian Vẫn Còn

Chúa Giê-xu đã làm gì? Ngài đang chuyển hướng sự kinh ngạc của mọi người. Sự ngạc nhiên khiến những người này truy vấn Chúa Giê-xu, họ nghĩ rằng Ngài đã nói nhầm. Họ đã rất ngạc nhiên khi có những người bị giết rất tàn nhẫn và bị nghiền nát vô nghĩa. Nhưng Chúa Giê-xu nói rằng, “điều mà các ngươi phải ngạc nhiên là các ngươi không phải là người bị sát hại và nghiền nát. Thực tế, nếu các ngươi không ăn năn, các ngươi sẽ phải đối diện với một bản án như thế vào một ngày nào đó.”

Từ điều này, tôi suy luận rằng Chúa có một thông điệp thương xót trong tất cả các thảm họa như vậy. Thông điệp là tất cả chúng ta đều là tội nhân, bị ràng buộc cho sự hủy diệt và thảm họa - đó là một sự kêu gọi quý giá từ Chúa - là phải ăn năn và nhận sự cứu rỗi

trong khi vẫn còn thời gian. Chúa Giê-xu chuyển biến câu chuyện từ người đã chết thành người đang sống và về cơ bản chúng ta có thể hiểu, “Hãy ngừng nói về người chết; Hãy nói về các con. Điều này là khẩn cấp hơn. Những gì đã xảy ra với họ là về bản thân con. Vấn đề lớn nhất của con không phải là tội lỗi của họ mà là tội lỗi của bản thân con.” Tôi nghĩ rằng đây là thông điệp của Chúa cho thế giới trong đợt bùng phát corona vi-rút này. Ngài đang kêu gọi thế giới ăn năn trong khi vẫn còn có thời gian.

Ý Nghĩa Của Sự Ăn Năn Là Gì?

Hãy nói cụ thể hơn. Sự ăn năn có nghĩa là gì? Từ này trong Tân Ước có nghĩa là - một sự thay đổi của tâm lòng và tâm trí. Không phải là một sự thay đổi quan điểm hời hợt, mà là một sự biến đổi sâu sắc để chúng ta nhận thức và tôn vinh Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu, và vì nhận biết bản chất mình thực sự là ai. Chúa Giê-xu đã mô tả sự thay đổi như thế này:

“Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết lý trí yêu kính Chúa là Đức Chúa Trời ngươi.” (Ma-thi-ơ 22:37)

“Ai yêu cha mẹ hơn Ta, người ấy không xứng đáng cho Ta. Ai yêu con trai, con gái hơn Ta cũng không xứng đáng cho Ta.” (Ma-thi-ơ 10:37)

Nói cách khác, sự thay đổi cơ bản nhất của tâm lòng và tâm trí mà sự ăn năn đòi hỏi là phải tôn kính Chúa với tất cả những gì bạn có và tôn kính Chúa Giê-xu hơn tất cả các mối quan hệ khác.

Tại Sao Chúa Giê-su Cảnh Báo Chúng Ta Bằng Sự Diệt Vong?

Lý do Chúa Giê-xu nói rằng tất cả chúng ta cũng sẽ chết nếu chúng ta không ăn năn là vì tất cả chúng ta đã đổi kho báu mà Chúa dành cho chúng ta bằng những thứ ít giá trị hơn mà chúng ta yêu thích hơn (Rôma 1:22-23), và tất cả chúng ta đã đổi xử với Chúa Giê-xu thấp kém hơn cả tiền bạc, sự giải trí, bạn bè và gia đình. Lý do tất cả chúng ta xứng đáng bị diệt vong không phải là vì một loạt các danh sách quy tắc mà chúng ta đã phá vỡ, mà là vì chúng ta đã khinh miệt một giá trị vô hạn - giá trị vô hạn của tất cả những gì Đức Chúa Trời dành cho chúng ta trong Chúa Giê-xu Christ.

Thức Tỉnh Khỏi Những Đam Mê Tuyệt Vọng

Ăn năn có nghĩa là thức tỉnh từ đam mê dẫn đến vô vọng, như cách chúng ta xem thiếc hơn cả vàng, đứng trên nền tảng là cát thay vì trên hòn đá rắn, hay chơi các trò chơi nguy hiểm trong một kỳ nghỉ ngoài biển. Như C.S. Lewis viết:

“Chúng ta là những sinh vật nửa vùi, ngu xuẩn chọn lựa thức uống và tình dục và tham vọng thay vì niềm vui vô hạn được ban cho chúng ta, giống như một đứa trẻ không biết gì chỉ muốn tiếp tục nắn những cái bánh từ bùn đất trong một khu ổ chuột bởi vì nó không thể hình dung được một kì nghỉ lễ ở bãi biển đẹp là như thế nào. Chúng ta rất dễ dàng hài lòng những gì đang có.”⁵

“Niềm vui vô hạn” mà Lewis đề cập đến là kinh nghiệm nhìn thấy, thương thức và chia sẻ giá trị cũng như vẻ đẹp và sự vĩ đại của Đấng Christ.

Được Nhắc Nhở Để Nương Tựa Vào Đấng Christ

Những gì Chúa đang làm trong corona vi-rút đang cho chúng ta thấy - một bức họa đau đớn- rằng không có gì trên thế giới này mang lại sự an toàn và hài lòng như

chúng ta có thể tìm thấy trong sự vĩ đại và giá trị vô hạn của Chúa Giê-xu. Đại dịch toàn cầu này lấy đi sự tự do di chuyển, hoạt động kinh doanh và các mối quan hệ trực diện của chúng ta. Nó lấy đi an ninh và sự thoải mái của chúng ta. Và cuối cùng, nó có thể lấy đi cuộc sống của chúng ta.

Lý do Thiên Chúa phơi bày cho chúng ta những mất mát như vậy là để đánh thức chúng ta cần dựa vào Đấng Christ. Hay nói cách khác, lý do Ngài cho phép tai họa xảy ra là để Đấng Christ có cơ hội bày tỏ cho thế giới này biết Ngài muốn mọi người nhìn thấy sự vĩ đại, thỏa mãn trọn vẹn trong Đấng Christ và được tỏa sáng rực rỡ hơn hết ngay cả trong sự đau khổ.

Món Quà Của Sự Tuyệt Vọng

Ví dụ, hãy xem xét lý do tại sao Đức Chúa Trời đưa Phao-lô đến điểm khiến ông tuyệt vọng trong cuộc sống:

Thưa anh chị em, chúng tôi không muốn anh chị em không biết về những đau buồn đã xảy ra cho chúng tôi ở vùng A-si-a; những đau buồn ấy thật lớn lao, quá sức chịu đựng, khiến chúng tôi gần tuyệt vọng, thiếu điều không muốn sống nữa. Thật vậy chúng tôi có cảm tưởng như đã lãnh bản án tử hình, nên chúng

tôi không cậy vào mình nữa, nhưng cậy hoàn toàn vào Đức Chúa Trời, Đấng làm cho người chết sống lại. (2 Cô-rinh-tô 1:8-9) (BD2011)

Phao-lô không xem kinh nghiệm tuyệt vọng này là do Sa-tan hay do ngẫu nhiên. Đó hẳn là bởi mục đích. Và Chúa là người đem đến mục đích được đề cập đó: trải nghiệm đe dọa đến tính mạng này là làm “chúng tôi không cậy vào mình nữa, nhưng cậy hoàn toàn vào Đức Chúa Trời, Đấng làm cho người chết sống lại.” (1:9)

Đây là thông điệp qua dịch corona vi-rút: Ngừng dựa vào chính mình và hướng về Chúa. Bạn thậm chí không thể ngăn chặn cái chết. Nhưng Chúa thì có thể làm kẻ chết sống lại. Và dĩ nhiên, việc dựa vào Đức Chúa Trời không có nghĩa là Cơ đốc nhân trở thành những người “không cần làm gì cả.” Cơ đốc nhân không bao giờ được có thái độ “không cần làm gì cả.” Nó có nghĩa là trong hiện tại, khuôn mẫu và mục tiêu của tất cả các hoạt động của chúng ta là Đức Chúa Trời. Như Phao-lô đã nói, “vì tôi đã làm việc vất vả hơn tất cả, nhưng nào phải tôi, đứng ra là ân sủng của Đức Chúa Trời đã hành động qua tôi.” (1 Cô-rinh-tô 15:10)

Các corona vi-rút kêu gọi chúng ta làm cho Đức Chúa Trời trở nên quan trọng, khiến Ngài trở nên thực tế và lan tỏa trong cuộc sống của chúng ta. Cuộc sống của chúng ta phụ thuộc vào Ngài nhiều hơn chúng ta

phụ thuộc vào hơi thở. Và đôi khi Chúa lấy hơi thở của chúng ta để ném chúng ta trở về với Ngài.

Ý Nghĩa Của Gai Góc

Hoặc chúng ta xem xét mục đích của Đức Chúa Trời trong cái gai đau đớn trong xác thịt của Phao-lô:

“Đề tôi không kiêu hãnh vì được thấy khả thi siêu việt, Chúa cho phép một gai nhọn đâm vào thịt tôi—như một sứ giả của Sa-tan vả vào mặt—khiến tôi cúi đầu, khiêm tốn.Đã ba lần, tôi nài xin Chúa cho nó lìa xa tôi. Mỗi lần Chúa trả lời: “Con chỉ cần Ta ở với con là đủ. Càng biết mình yếu đuối, con càng kính nghiệm quyền năng Ta đến mức hoàn toàn.” Vậy tôi rất vui mừng nhìn nhận mình yếu đuối để quyền năng Chúa Cứu Thế cứ tác động trong tôi.” (2Cô-rinh-tô12:7-9)

Phao-lô đã được ban phước với khả thi siêu việt. Chúa thấy sự nguy hiểm của niềm kiêu hãnh. Sa-tan nhìn thấy sự nguy hiểm của sự thật và niềm vui. Đức Chúa Trời cai quản chiến lược của Sa-tan, do đó, những gì Sa-tan nghĩ sẽ hủy hoại nhân chúng là Phao-lô lại thực sự phục vụ cho sự khiêm nhường và vui mừng của

Phao-lô. Phao-lô có một cái giẻ trong xác thịt, “một sứ giả của Sa-tan.” Và một sứ giả của Đức Chúa Trời! Chúng ta không biết giẻ là gì. Nhưng chúng ta biết rằng “giẻ” đem tới sự đau đớn. Và chúng ta biết rằng Phao-lô đã xin ba lần để Đấng Christ cất nó đi.

Nhưng Đấng Christ đã nói KHÔNG. Ngài có một mục đích cho nỗi đau này. Cụ thể, “vì sức-mạnh của ta nên trọn- vẹn trong sự yếu-đuối.” (12:9) (BTT) Mục đích của Ngài là thông qua niềm tin và niềm vui không lay chuyển của Phao-lô, Đấng Christ được sáng danh có giá trị hơn là sức khỏe. Phao-lô phản ứng với mục đích này của Chúa thế nào? “Vậy tôi rất vui mừng nhìn nhận mình yếu đuối” (12: 9)

Rất vui! Làm sao có thể như thế được nhỉ? Tại sao Phao-lô sẵn sàng ôm lấy cái giẻ của mình với sự vui mừng? Bởi vì mục tiêu lớn nhất của ông trong cuộc sống là “dầu tôi sống hay chết, Đấng Christ sẽ được cả sáng trong mình tôi.” (Phi-líp 1:20). Được nhìn thấy vẻ đẹp của Đấng Christ, tôn kính Đấng Christ là kho báu tối cao của tôi, để bày tỏ cho thế giới thấy rằng Đấng Christ tốt hơn sức khỏe và cuộc sống, đó là niềm vui của Phao-lô. Một bài thơ hay nhất có tên là “Cái Giẻ” của Martha Snell Nicholson (1898 - 1953), kết thúc như thế này:

“Tôi đã học được rằng Ngài không
bao giờ ban cho một cái giẻ mà

không có thêm ân sủng này, Ngài lấy cái giũa để ghim tấm màn đang che mắt mắt Ngài sang một bên.”

Tưởng Mắt Mà Được

Phao-lô đã chấp nhận mất mát một phần, bởi vì trong sự mất mát, ông có được Đấng Christ:

“Tôi cũng coi hết thấy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận-biết Đức Chúa Jê-sus-Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu-bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rom-rác, hầu cho được Đấng Christ.” (Phi-líp 3:8)

Đây là ý nghĩa của việc ăn năn: trải nghiệm một sự thay đổi của tâm lòng và tâm trí tôn kính Đức Chúa Trời trong Đấng Christ hơn là sự sống. “Vì tình thương của Ngài tốt hơn mạng sống, nên mỗi con sẽ ca ngợi Ngài.” (Thi thiên 63:3) (BD2011) Đây là đức tin của Phao-lô. Đó là sự thật trong cuộc sống và cái chết. Trong cuộc sống, bởi vì Đấng Christ là sự ngọt ngào của mọi niềm vui, và tốt hơn tất cả. Và trong cái chết, bởi vì trong sự hiện diện “trước mặt Chúa có trọn sự khoái-lạc, tại bên hữu Chúa có điều vui-sướng vô-cùng.”(Thi thiên 16:11)

Đại dịch corona vi-rút là kinh nghiệm của sự mất

mát - từ sự mát mát nhỏ nhất đến sự mát mát lớn nhất của cuộc sống. Và nếu chúng ta biết bí mật về niềm vui của Phao-lô, chúng ta có thể trải nghiệm “sự mát mát” cũng như khi “có được.” Đó là những gì Đức Chúa Trời đang nói với thế giới. Hãy ăn năn và sắp xếp lại cuộc sống của bạn với giá trị vô hạn của Đấng Christ.

Làm Việc Lành Trong Hiểm Nguy

Câu Trả Lời Thứ 5

Corona vi-rút là lời kêu gọi của Đức Chúa Trời với con dân của Ngài để họ vượt qua sự tự ti và sợ hãi, thay vào đó là niềm vui can đảm, để làm những việc tốt lành xuất phát từ tình yêu tôn vinh Chúa.

CHÚA GIÊ-XU ĐÃ DẠY NHỮNG NGƯỜI THEO NGÀI “Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi-khen Cha các người ở trên trời.” (Mat-thi-ơ 5:16) Điều thường không được chú ý là, muối của đất và ánh sáng của thế gian được hiểu theo cách là phải “mặn hơn và sáng hơn,” bởi đó là những việc lành được thực hiện ngay cả trong hoàn cảnh đau khổ.

Sự Sáng Từ Trong Màn Đêm Hiểm Nguy

Chúa Giê-Xu đã nói, “Phước cho các con khi vì Ta mà các con bị mọi người nhục mạ, bắt bớ, vu cáo đủ mọi điều xấu. Hãy vui mừng hơn hở, vì phần thưởng của các con ở trên trời là rất lớn.” (Ma-thi-ơ 5:11-12). Sau đó, Ngài chưa dừng lại mà nói tiếp, “Các con là muối

của đất...Các con là ánh sáng của thế gian.” (Ma-thi-ơ 5:13- 16)

Đó không chỉ là những việc làm tốt mang lại cho Cơ đốc giáo “sự mẫn mà và rực rỡ.” Mà đó còn là bởi hành động tốt bất chấp tình huống nguy hiểm. Nhiều người ngoại không phải Cơ đốc giáo vẫn làm việc thiện. Nhưng hiếm khi người ta quy vinh quang cho Chúa, vì họ quy vinh quang cho bản thân mình.

Phải, mỗi nguy hiểm trong Mat-thi-ơ đoạn 5 là sự bất bớ, không phải dịch bệnh. Nhưng nguyên tắc vẫn vậy. Những hành động của tình yêu trong bối cảnh nguy hiểm, cho dù là bệnh tật hay bất bớ, chỉ rõ hơn đến thực tế rằng những hành động này được duy trì bởi niềm hy vọng vào Đức Chúa Trời. Chẳng hạn, Chúa Giê-xu nói:

“Nhưng khi người đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù thì người sẽ được phước, vì họ không thể trả ơn cho người; đến ngày người công chính sống lại, người sẽ được trả.” (Lu-ca 14:13-14)

Hy vọng vào Chúa vượt ra ngoài sự chết chóc mà (“đến ngày người công bình sống lại, bạn sẽ được trả”) và duy trì những hành động tốt đẹp đang giữ, dù có những thứ không có triển vọng cho phần thưởng trong

cuộc sống đời này. Điều tương tự cũng đúng đối với những việc làm tốt khiến chúng ta gặp nguy hiểm, đặc biệt là nguy cơ tử vong.

Làm Thế Nào Phi-e-rơ Áp Dụng Sự Dạy Dỗ Của Chúa Giê-su

Sứ đồ Phi-e-rơ, hơn bất kỳ tác giả Tân Ước nào khác, tiếp thu lời dạy rõ ràng của Chúa Giê-xu về những việc làm tốt:

“Hãy ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, để dù họ có nói xấu anh em là người gian ác, họ vẫn thấy được việc lành của anh em và tôn vinh Đức Chúa Trời trong ngày Ngài thăm viếng.” (1 Phi-e-rơ 2:12)

Và Phi-e-rơ đưa ra quan điểm tương tự về những việc làm tốt khi đối mặt với nguy hiểm. Ông nói, “Vậy những kẻ chịu khổ theo ý-muốn Đức Chúa Trời, hãy cứ làm lành mà phó linh-hồn mình cho Đấng Tạo-hóa thành-tín.” (1 Phi-e-rơ 4:19). Nói cách khác, đừng để cho khả năng, hoặc thực tế đau khổ ngăn bạn làm những việc tốt.

Đấng Christ Chịu Chết Để Hình Thành Các Việc Lành Trong Nơi Hiểm Nguy

Phi-e-rơ liên kết với cách sống mới này với cái chết của Chúa Giê-xu vì tội lỗi của chúng ta: “Ngài gánh tội-lỗi chúng ta trong thân-thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội-lỗi, được sống cho sự công-bình; lại nhơn những lần đòn của Ngài mà anh em

đã được lành bệnh.”(1 Phi-e-rơ 2:24) Vì Đấng Christ, cơ đốc nhân làm chết đi tội lỗi của mình và thay vào đó là những việc lành của sự công bình. Phao-lô tạo ra mối liên hệ tương tự giữa cái chết của Chúa Giê-xu và lòng nhiệt thành của các Cơ đốc nhân vì những việc tốt lành: “Đấng liêu minh vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, đặng lấy chúng ta làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có lòng sốt-sắng về các việc lành.” (Tít 2:14)

Phao-lô cũng nói rõ rằng những việc làm tốt này nhắm vào cả Cơ đốc nhân và người ngoại Cơ đốc giáo “Vậy, đương lúc có dịp-tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, như là cho anh em chúng ta trong đức-tin.” (Ga-la-ti 6:10) “Hãy giữ, đừng có ai lấy ác báo ác cho kẻ khác; nhưng hãy tìm điều thiện luôn luôn, hoặc trong vòng anh em, hoặc đối với thiên-hạ.” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:15)

Đấng Christ Được Tỏa Sáng Trong Sự Rủi Ro

Mục đích cuối cùng của Đức Chúa Trời đối với dân của Ngài là chúng ta tôn vinh sự vĩ đại của Ngài và ngợi khen giá trị của Con Ngài, Đức Chúa Giê-xu Christ. “Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh-hiển Đức Chúa Trời mà làm.” (1 Cô-rinh-tô 10:31) “Đây là kỳ vọng háo hức của tôi và hy vọng rằng...Đấng Christ sẽ được cả sáng trong mình tôi, cho dù tôi sống hoặc chết.” (Phi-líp 1:20, bản dịch

của tôi) Chúa được tôn vinh trong mọi thứ. Đấng Christ được tỏa sáng trong sự sống và sự chết. Đây là mục tiêu vĩ đại mà Chúa ban cho cuộc sống của con người.

Do đó, một trong những mục đích của Đức Chúa Trời trong corona vi-rút là con dân Ngài vượt qua cả sự tự ti và sợ hãi, và tự mình làm những việc tốt lành khi gặp nguy hiểm. Cơ đốc nhân dựa vào những điều cần làm, chứ không phải sự thoải mái. Hướng tới tình yêu, chứ không phải sự an toàn. Đó là những điều thể hiện Cứu Chúa của chúng ta là như thế. Đó là những điều Ngài đã chết thay cho.

Tám Gương Của Hội Thánh Tiên Khởi

Rodney Stark, trong cuốn sách *Chiến thắng của Cơ đốc giáo*, đã chỉ ra rằng trong những thế kỷ đầu tiên của nhà thờ Cơ đốc giáo, nguyên tắc cách mạng thực sự là tình yêu và lòng bác ái của Cơ đốc giáo phải vượt ra khỏi ranh giới của gia đình và thậm chí là của đức tin.”⁶

Hai bệnh dịch lớn đã tấn công Đế chế La Mã vào năm 165 và 251 sau Công nguyên. Bên ngoài hội thánh Cơ đốc giáo, không có nền tảng văn hóa hay tôn giáo nào cho lòng thương xót và hy sinh. “Càng không có niềm tin rằng các vị thần quan tâm đến vấn đề của con người.”⁷ Và “lòng thương xót được coi là một khiếm khuyết của tính cách và sự thương hại như một cảm xúc bệnh hoạn: bởi vì lòng thương xót liên quan đến việc

giúp đỡ hoặc cứu trợ không cần lợi ích, nó trái với công lý.”⁸

Do đó, trong khi một phần ba đế chế đã bị diệt vong từ bệnh tật, các bác sĩ chạy trốn khỏi đất nước của họ. Những người có triệu chứng đã bị đuổi ra khỏi nhà. Các linh mục đã từ bỏ các đền thờ. Nhưng Stark đã quan sát thế này,” những người theo đạo Cơ đốc tuyên bố đã có câu trả lời và, hầu hết, họ đã có những hành động thích hợp.”⁹

Câu trả lời bao gồm sự tha thứ tội lỗi thông qua Đấng Christ và hy vọng sự sống vĩnh cửu ngoài cái chết. Đây là một thông điệp quý giá trong một giai đoạn bất lực về y tế và vô vọng hoàn toàn.

Trong thực tế, một số lượng lớn các Cơ đốc nhân đã chăm sóc người bệnh và người sắp chết. Đến cuối giai đoạn của bệnh dịch thứ hai, Đức cha Dionysius của Alexandria đã viết một lá thư, khen ngợi các thành viên trong hội thánh của mình:

“Hầu hết anh em của chúng ta cho thấy tình yêu và lòng trung thành không giới hạn, không bao giờ hành động hà tiện và chỉ nghĩ về nhau. Bất chấp nguy hiểm, họ chịu trách nhiệm về người bệnh, đáp ứng mọi nhu cầu của họ và phục tùng họ trong Đấng Christ, và cùng với họ rời khỏi cuộc sống này một cách hạnh phúc.”¹⁰

Khiến Cho Sự Thiếu Hiểu Biết Của Bậc Vua Chúa Phải Im Lặng

Theo thời gian, nền văn hóa Cơ đốc trái ngược với xã hội này – duy trì tinh thần chăm sóc như Đấng Christ cho người bệnh và người nghèo - đã đem lại sự chiến thắng trước những tà giáo xung quanh. Hai thế kỷ sau, khi hoàng đế La Mã Julian (AD 332-363) muốn đưa sự sống mới trở lại với tôn giáo La Mã cổ đại và Cơ đốc giáo là một mối đe dọa ngày càng tăng, ông đã viết, trong sự thất vọng, gửi cho linh mục cao cấp của La Mã tại Ga-li-lê.

“Thuyết vô thần [tức là đức tin Cơ đốc giáo] đã được phát triển đặc biệt thông qua các hoạt động yêu thương dành cho người xa lạ, và thông qua sự chăm sóc của họ cho việc chôn cất người chết. Đó là một cú sốc rằng không có một người Do Thái nào là kẻ xin xỏ và những người Ga-li-lê vô thần [tức là, Cơ đốc nhân] không chỉ quan tâm đến người nghèo mà còn cho cả chúng ta; trong khi những người thuộc về chúng ta tìm kiếm sự giúp đỡ vô ích mà chúng ta nên đáp trả.”¹¹

Bày Tỏ Chúa Để Giải Tỏa Nỗi Đau

Không có mâu thuẫn giữa việc nhìn biết corona vi-rút như việc bởi tay Chúa làm và việc kêu gọi các Cơ đốc nhân chấp nhận rủi ro để giảm bớt những đau khổ mà nó gây ra. Kể từ khi Đức Chúa Trời khiến thế giới phải gánh hậu quả do tội lỗi và chịu đau khổ của sự sa ngã, Ngài đã trao cho dân tộc của Ngài sứ mệnh tìm cách giải cứu sự diệt vong, mặc dù Ngài là người đã chỉ định sự phán quyết diệt vong. Chính Đức Chúa Trời đã đến thế gian trong hình ảnh Chúa Cứu Thế Giê-xu Christ để giải cứu mọi người khỏi sự phán xét công bằng của chính mình. (Rô-ma 5: 9) Đó là ý nghĩa của thập giá Đấng Christ.

Do đó, những việc làm tốt của con dân Chúa sẽ bao gồm những lời cầu nguyện cho việc chữa lành bệnh và xin Chúa kiềm giữ tay Ngài và đẩy lùi đại dịch, và Ngài sẽ đưa ra cách chữa trị. Chúng ta cầu nguyện về corona vi-rút, và chúng ta làm việc để giảm bớt sự đau khổ của nó theo cách mà Abraham Lincoln đã cầu nguyện cho sự kết thúc của Nội chiến, và làm việc để chấm dứt nó, mặc dù ông coi đó là một phán quyết từ Đức Chúa Trời:

“Trong tình yêu thương, chúng tôi hy vọng – trong sự nhiệt thành, chúng tôi cầu nguyện- rằng tai họa chiến tranh khủng khiếp này có thể nhanh chóng qua đi. Tuy nhiên, nếu Đức Chúa Trời

muốn điều đó tiếp tục, cho đến khi tất cả sự giàu có được chôn cất bởi xác những người nô lệ trong hai trăm năm mươi năm làm việc không công sẽ bị đánh bại, và cho đến khi từng giọt máu trút ra từ đòn roi, chúng sẽ được đền trả trong gươm đao, như đã nói cách đây ba ngàn năm, vì vậy vẫn phải nói rằng “những phán quyết của Đức Chúa Trời là hoàn toàn đúng đắn và công bình trong mọi đàng.”

Đức Chúa Trời có công việc bí mật của Ngài. Chúng ta có công việc của chúng ta. Nếu chúng ta tin tưởng Ngài và tuân theo lời Ngài thì Ngài sẽ bày tỏ sự tể trị - và công tác của chúng ta sẽ thực hiện cho mục đích khôn ngoan và tốt lành của Ngài.

Trải Rộng Góc Rẽ Để Tiếp Cận Các Quốc Gia

Câu Trả Lời Thứ 6

Trong Corona Vi-rút, Đức Chúa Trời đang trải rộng góc rẽ về sự ổn định của các Cơ đốc nhân trên khắp thế giới, để họ tự do trải nghiệm một cái gì đó mới cùng với thực tiễn và kèm theo Phúc Âm của Đấng Christ cho các dân tộc chưa được tiếp cận khắp nơi trên thế giới.

KẾT NỐI CORONA VI-RÚT với các sứ mệnh có vẻ như là một ý tưởng kỳ lạ, bởi vì trong thời gian ngắn, corona vi-rút đang khiến giao thông ngừng di chuyển, không còn người qua lại và hạn chế sự tiến triển các công tác truyền giáo. Nhưng tôi không suy nghĩ cách hạn hẹp như vậy. Đức Chúa Trời đã sử dụng sự đau khổ và biến động của lịch sử để di chuyển hội thánh của Ngài đến những nơi cần đến. Tôi đang dự đoán rằng Ngài sẽ làm điều đó một lần nữa như là một phần của sự ảnh hưởng lâu dài thông qua corona virus.

Nghịch Cảnh Như Một Chiến Lược Truyền Giáo

Ví dụ, xem xét về việc “Làm thế nào Đức Chúa Trời di chuyển dân của mình ra khỏi Giê-ru-sa-lem, trong việc truyền giáo vào Giu-đê và Sa-ma-ri? Trước đó, Chúa Giê-xu đã hướng dẫn các môn đệ của mình đưa Tin lành đến khắp thế giới, bao gồm “cả Giê-ru-sa-

lem và. . . xứ Giu-đê và Sa-ma-ri, và đến tận cùng của trái đất.” (Công vụ 1:8) Nhưng đến thời Công vụ 8, đường như nhiệm vụ đã bị đình trệ ở Giê-ru-sa-lem.

Điều gì đã đưa hội thánh vào công tác truyền giáo? Qua cái chết của Ê-tiên và qua một cuộc bức hại. Ngay khi Ê-tiên bị tử vì đạo (Công vụ 7:60), một cuộc bách hại đã nổ ra:

“ Lúc ấy, Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem bị bức hại dữ dội. Trừ các sứ đồ, mọi người đều đi tản mác các nơi trong xứ Giu-đê và Sa-ma-ri.. . . Các tín hữu tản mác khắp nơi, đến đâu cũng truyền bá Phúc Âm về Chúa Giê-xu “
(Công-vụ 8:1-4)

Đó là cách mà Chúa đã khiến người dân của mình di chuyển qua sự tử đạo và bắt bớ. Cuối cùng, người ở tại Sa-ma-ri và Giu-đê, đã được nghe Tin lành. Cách của Đức Chúa Trời không phải là cách của chúng ta. Nhưng nhiệm vụ của Ngài là chắc chắn. Chúa Giê-xu đã nói như vậy. Và lời nói của Ngài không thể thất bại. “Ta sẽ lập Hội-thánh ta trên đá này, các cửa âm-phủ chẳng thắng được hội đó.” (Ma-thi-ơ 16:18) “Tin-lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân.” (Ma-thi-ơ 24:14) Không phải là “có thể được rao giảng,” nhưng là “sẽ được rao giảng.

Chậm Lại Để Chiến Lược Phát Triển

Chúng ta có thể nghĩ rằng sự bùng phát corona vi-rút là một trở ngại cho việc truyền giáo trên thế giới. Tôi nghi ngờ điều đó. Các cách thức của Đức Chúa Trời thường bao gồm những thất bại hiển nhiên dẫn đến những tiến bộ lớn.

Vào ngày 9 tháng 1 năm 1985, Mục sư Hristo Kulichev, một mục sư Cộng đoàn (Congregational) ở Bulgaria, đã bị bắt và tống vào tù. Tội của ông là ông đã rao giảng trong hội thánh của mình mặc dù nhà nước đã bổ nhiệm một người đàn ông khác làm mục sư mà hội chúng không bầu. Phiên tòa của ông là một sự nhạo báng của công lý. Và ông bị kết án tám tháng tù giam. Trong thời gian ở tù, ông đã làm cho Đấng Christ được biết đến bằng mọi cách có thể.

Khi ông ra ngoài, ông đã viết, “Cả những người tù nhân và người cai tù đã hỏi tôi nhiều câu hỏi, và hóa ra chúng tôi có một chức vụ hiệu quả hơn ở đó, điều này thậm chí còn vượt hơn điều chúng tôi có thể mong đợi trong hội thánh. Các công tác cho Chúa trở nên hiệu quả hơn bởi sự hiện diện của chúng tôi trong tù so với khi chúng tôi được tự do.”

Đây thường là cách Đức Chúa Trời làm. Phạm vi toàn cầu và mức độ nghiêm trọng của corona vi-rút là quá lớn để Chúa khai thác. Nó sẽ phục vụ mục đích

toàn cầu bất khả chiến bại của Ngài là truyền giáo thế giới. Đấng Christ đã không đổ huyết mình trong vô ích. Và Khải huyền 5:9 nói rằng bằng dòng huyết đó mà “chuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi-phái, mọi tiếng, mọi dân-tộc, mọi nước.” Ngài đạt được qua sự đau khổ của mình. Và thậm chí đại dịch sẽ nhằm vào mục đích đó để hoàn thành Đại Mệnh Lệnh của Ngài.

Lời Cầu Nguyện Kết thúc

Lạy Cha,

Vào những khoảnh khắc đẹp nhất của chúng con, nhờ ân sủng của Cha, chúng con không ngủ ở Ghết-sê-ma-nê. Chúng con tỉnh táo và lắng nghe lời cầu nguyện Con Ngài. Ngài biết trong sâu thẳm rằng Con Ngài phải đau khổ. Nhưng kể cả trong con người hoàn hảo của mình, Con Ngài đã khóc, “nếu có thể, xin hãy cất chén này khỏi con.”

Theo cùng một cách, chúng con cảm nhận sâu xa hơn rằng con đại dịch này được ủy thác theo sự hiểu biết của Ngài, cho các mục đích tốt và cần thiết. Chúng con cũng phải chịu đựng. Con của Ngài vô tội. Chúng con thì không.

Tuy nhiên, với Con Ngài khi ở trong nhân loại kém hoàn hảo của chúng con, chúng con cũng muốn kêu khóc lên, “nếu có thể, xin hãy cất chén này khỏi con.” Hãy làm mau chóng, Lạy Chúa, công việc đau đớn, công bằng và nhân từ mà Ngài đã quyết tâm thực hiện. Đừng nán lại sự phán xét. Đừng trì hoãn lòng trắc ẩn của Ngài. Hãy nhớ đến người nghèo, Chúa ơi, theo lòng thương xót của Ngài. Đừng quên tiếng khóc của người đau khổ, Chúa ơi! Xin hãy ban cho sự phục hồi. Cấp một phương thuốc. Chúng con cầu nguyện cho chúng con, những tạo vật đáng thương, bất lực của Ngài, từ những nỗi buồn này, chúng con cầu nguyện.

Xin Ngài đừng bỏ qua sự đau khổ và đau buồn của chúng con, Chúa ơi! Thanh lọc con dân của Ngài khỏi mọi bận tâm bất lực với chủ nghĩa vật chất cần cỗi và thú vui giải trí vô đạo. Đặt miệng của chúng con ra khỏi môi của Sa-tan. Cắt khỏi chúng con gốc rễ và tàn dư của niềm tự cao, sự ghen ghét và những hành động bất công. Hãy cho chúng con năng lực để bày tỏ sự phẫn nộ khi chúng con coi thường vinh quang của Ngài. Hãy mở mắt chúng con ra để thấy và thưởng thức vẻ đẹp của Đấng Christ. Xin hãy làm nghiêng tâm lòng của chúng con đến lời của Ngài, nghiêng tâm lòng chúng con đến Con Ngài, và đường lối của Ngài. Đổ đầy trong chúng con với lòng can đảm nhân từ. Và vinh danh Ngài trong cách chúng con phục vụ người xung quanh.

Xin hãy giơ tay Ngài ra trong sự thức tỉnh tuyệt vời vì lợi ích của thế giới hư mất này. Hãy để những lời kinh khủng của Khải huyền “Tuy nhiên họ vẫn không ăn năn” không được nói ra trong thế hệ này. Khi Ngài tác động dữ dội trên thân thể con người, lay chuyển các linh hồn đang ngủ, để cản trở việc họ sẽ ngủ trong bóng tối của niềm kiêu hãnh và sự không tin. Trong lòng thương xót của Ngài, xin Ngài hãy nói với những xương cốt này cách trực tiếp! Và mang trái tim và cuộc sống của hàng triệu người hòa vào giá trị vô hạn của Chúa Giê-xu. Nhân danh Chúa Giê-xu, Amen.

Chú Thích

“1918 Pandemic (H1N1 Virus),” updated March 20, 2019, Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.

Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.

Martyn, *Journals and Letters*, 210.

John Lennon, “Imagine,” produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.

C. S. Lewis, “The Weight of Glory,” in *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26.

Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World’s Largest Religion* (New York: Harper, 2011), 113.

Stark, *Triumph of Christianity*, 115.

Stark, *Triumph of Christianity*, 112.

Stark, *Triumph of Christianity* 116.

Stark, *Triumph of Christianity* 117.

Stephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2nd ed. (New York: Penguin, 1986), 37–38.

Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

Mục Lục Kinh Thánh

<i>Genesis</i>	1:20–21	37
1:31	62	
3:1–19	61	
50:20	48	
<i>Exodus</i>		
4:11	41, 42	
8:1–15	41	
8:16–19	41	
8:20–32	41	
10:1–20	41	
16:6–8	41	
<i>Deuteronomy</i>		
32:39	43	
<i>Joshua</i>		
10:12–13	41	
<i>Ruth</i>		

2 Samuel
22:31 22

34:18–19 27–28

Job

1:1 69–70

1:12 48, 65

1:21 42

1:22 42

2:6 65

12:13 46

36:32 41

42:2 40

Psalms

16:11 86

19:1 26

19:9 21

19:10 22

31:19 34–35

33:10 42

33:11 22

34:8 27

SCRIPTURE INDEX

40:5	57	<i>Daniel</i>	
63:3	86	2:21	42
94:19	27	4:35	41
105:16	41		
119:89	27	<i>Jonah</i>	
119:103.....	27	2:10	41
119:152.....	22	4:6.....	41
119:160.....	27	4:7.....	41
135:6	41		
147:5	22, 46	<i>Matthew</i>	
147:8	41	4:23	42
147:16	41	5	88
		5:11–12	88
<i>Proverbs</i>		5:13–16.....	88
3:5.....	55	5:16	87
21:1	42	7:24	22
28:26.....	55	8:15	42
30:5	27	10:29.....	41
		10:29–31	49
<i>Isaiah</i>		10:37.....	80
2:22	56	13:13.....	24
8:12–13.....	30	15:14.....	24
28:29.....	22	16:18.....	97
46:9–10.....	40	22:37.....	80
		24:7	74
<i>Jeremiah</i>		24:8	74
1:12	40	24:14.....	97
15:16.....	22	24:44.....	75
		25:31–32	74
<i>Lamentations</i>			
3:32–33	39	<i>Mark</i>	
		1:11	31

SCRIPTURE INDEX

7:37	42	5:24	72
9:7	31	6:68	22
13:33–37	76	8:44	64
<i>Luke</i>		10:35	21, 27
5:24–25	42	12:31	64
8:25	41	14:31	31
12:56–57	59	<i>Acts</i>	
13:1–5	77–78	1:8	96
13:3	79	1:11	73
13:5	79	4:27–28	42
13:16	64	5:19	41
14:13–14	88	7:60	96
18:42	41		
21:34	74		
22:31	48, 65		
<i>John</i>			
1:14	26		

8	96	5:12	61
8:1-4	96	5:16	63
10:38	64	8:1	64, 72
12:23	70-71	8:20-22	62
17:25	34	8:20	63
<i>Romans</i>		8:21	63
1:18	71	8:21-23	75
1:19	25	8:22	74
1:21	25	8:23	63
1:22-23	81	8:28-30	50
1:23	36	8:32	46
1:27	71	8:35-37	47
3:23	36	8:38-39	48
4:20	35	11:33	46, 57
5:3-5	58		
5:9	93		

SCRIPTURE INDEX

1 Corinthians

10:31 90

15:10 83

15:55 64

2 Corinthians

1:8–9 83

4:4 24, 64

6:10 23, 38

12:7–9 84

12:7 48, 65

12:9 84

12:15 16

Galatians

6:10 90

Ephesians

1:5 63

1:7 63

1:8–9 56

1:11 41, 55

1:18 63

2:2 64

2:3 36

2:4–5 42

3:4 56

3:10 46

Philippians

1:20 85, 90

1:21 64

1:23 64

3:8 86

3:21 75

Colossians

1:13 31

1 Thessalonians

5:4–10 76

5:9–10 13

5:9 64

5:15 90

5:21 59

2 Timothy

2:13 33

3:16 27

Titus

2:14 90

Hebrews

12:6 72

James

4:13–15 17–18, 42

4:15 43

1 Peter

1:24–25 21

2:12 89

2:24 89–90

4:17–18 70

4:19 89

SCRIPTURE INDEX

2 Peter

1:21 27

1 John

4:1 59

Revelation

5:9 98

21:4 63

✠ desiringGod

Ai cũng muốn được nhận lãnh ơn phước. Trang Web của chúng tôi được thành lập để xây dựng cho những ơn phước đó. Chúng tôi muốn mọi người ở khắp mọi nơi có thể nắm lấy sự thật rằng Đức Chúa Trời là Đấng khôn ngoan nhất trong chúng ta khi chúng ta là những người hài lòng nhất trong Ngài. Chúng tôi đã thu thập được hơn ba mươi năm các bài giảng và bài viết của Mục sư John Piper, bao gồm các bản dịch ra hơn bốn mươi ngôn ngữ. Chúng tôi cũng cung cấp một nguồn tài liệu qua video, thu âm và video mới hàng ngày để giúp bạn tìm ra sự thật, mục đích và sự hài lòng không bao giờ kết thúc. Và tất cả đều này hoàn toàn miễn phí, nhờ vào tấm lòng của những người đã được ơn phước Chúa ban để thực hiện công tác mục vụ này.

Nếu bạn muốn có thêm tài liệu để tìm hiểu ơn phước thực sự, hoặc nếu bạn muốn tìm hiểu thêm về mục vụ của chúng tôi, xin vào trang web Desiring God của chúng tôi tại www.DesiringGod.org.